

Österhus vänners musikerhäfte 2.0

**150 visor och ballader
från förr och nu
sammanställda av
Eyvind 1015**

Allskönaste Auror

Dm

Jag är en fattig speleman,

Dm C F

Med usla slitna skor.

Gm Dm

Och spela är just allt jag kan,

E A

Precis som du min bror.

Gm

Vad kan vi väl om kärleken,

Dm

Förutom än att besjunga den.

E

Jag ber mig dig ändå du min vän,

A

Ta med dig när du går.

Dm Gm

En allra sista hälsning,

A Dm

Till allskönaste auror.

Hos greve Blåklint hölls det hov,

Med öl och mjöd och vin.

Och jag sjöng själva livets lov,

För hertigar och svin.

Då plötsligt mellan krus och glas,

Och dans och skratt och glatt kalas,

Så klev hon med en älvas gras och liljor I sitt hår,

Herr Blåklints yngsta dotter den allskönaste Auror.

Och greven han ropade speleman stäm upp till sång och dans,

Men medans sträng och stråke brann så fanns jag nån annanstans.

I dröm och tanke dansa jag,

Från dag till natt och natt till dag,

Med lugna lätta andetag, (**A Bb C Bb A**)

På äng och berg dit ingen annan når,

Tillsammans som en virvelvind med skönheten Auror.

När morgonstjärnan hade tänts,

Var festligheten all,

Och fastän alla glasen vänts så sjöng jag iallafall.

Jag sjöng om det som hade hänt,

Om lågan som hon plötsligt hade tänt då öppnades en dörr på glänt,

Och jag minns det som igår.

Och någon sa kom in till mig och det var du Auror.

Som lugna vågor går mot hamn så svävade du I min famn,
Men jag sjöng ut ditt vackra namn så högt det nånsin går,
O gode gud förlåt mig min enfaldighet Auror.

För plöstligt där I dörren stod din far med fyra män,
Med blicken full av våld och blod och röst som djävulen.
Han stal mitt hjärtas första brand,
Min tunga och min högra hand.
Och sände mig till fjärran land att slicka mina sår,
Jag kommer aldrig mer att kunna träffa dig Auror.

Nu har jag lärt mig kärleken men kan ej sjunga mer,
Men du som är en speleman än,
Min gode bror jag ber.
Att låna mig din starka röst och sjung till liv till död
Till tröst dom ord som brinner I mitt bröst.
Och om du möter henne där du går.
Så låt mig sjunga genom dig jag älskar dig Auror,
Ja låt mig sjunga genom dig jag älskar dig Auror

Allting blommar ut

Am **G**
Tystna du näktergal, håll med din röst!

Am **G**
Lyssna på den sången som uppstiger i mitt bröst

Am G Am G
Åh, Åh, allting blommar ut.

Am **G**
Nu brinner jag av kärlek som jag aldrig gjort förut

Am G Am G
Och kärlekens plågor är alltid utan slut

Jungfrur, nu är tiden för kärlek och smek

Gossar, nu är tiden för kutter och lek

Åh, åh, allting blommar ut

Nu brinner jag av kärlek som jag aldrig gjort förut

Och kärlekens plågor är alltid utan slut

Kom sköna jungfru, du som förför

Kom till mig skönhet, skönhet, herregud jag dör!

Åh, åh allting blommar ut

Nu brinner jag av kärlek som jag aldrig gjort förut

Och kärlekens plågor är alltid utan slut

Balladen om Ebal Näfve

Tralala... **Dm** **Bb**
Å många fränder har jag dräpt,
F **C**
Ensam är min väg
Dm **Bb** **C**
Skuggor lurar överallt.

Dm **Bb**
Mitt namn är dömt
F **C**
Å aldrig glömt
Dm **Bb** **C**
Jag står stadig I min strid.

F **C** **Dm**
Men du kan binda mina händer och ben, ta mitt
Bb **F** **Dm**
krus med vin och drick dig stark.
F **C** **Dm**
Du kan bränna mig I häxornas eld, inget
F **C** **Dm**
hindrar mig från att nå fram

Må det va skrivet eller sagt
å i mörker dolt lagt
Sanning gömmas under sot

Å vänner har jag få,
Klarar mig gott ändå
Fiender flyr för mina hot

Å du kan binda mina händer och ben, ta mitt
krus med vin och drick dig stark.
Du kan bränna mig I häxornas eld, inget
hindrar mig från att nå fram

Tralala...

Å trots mången försök
ruset aldrig når så långt att
längtan i hjärtat mitt dämpas

Jag har en bitande köld
ingen kvinna kan rå på å
inga fiender mig skrämmer

Du kan binda mina händer och ben, ta mitt
krus med vin och drick dig stark.
Du kan bränna mig I häxornas eld, inget
hindrar mig från att nå fram

Tralala...

Blotargille

Dm   **C**

En sejdell på vårt dignande bord

Dm   **C**

5 sejdellar står på vårt dignande bord

Dm   **C**   **Dm**   **C**   **Dm**

Se 15 sejdellar fyller vårt bord ja skål för detta gille

En sejdell på vårt dignande bord

5 sejdellar står på vårt dignande bord

Se 15 sejdellar fyller vårt bord ja skål för detta gille

Dm   **C**

Vårt gästabud med dans, kväden och mästargycklarkonster. Höj vår fröjd!

Dm   **C**

Dm

Dm

Med facklor vid vår port svingar man eggjärn i duellens flytande blod.

En sköka blottar sköna behag

5 skökor lockar med dyra behag

Se 15 skökors trinda behag en jungfru mitt ibland dem

En sköka blottar sköna behag

5 skökor lockar med dyra behag

Se 15 skökors trinda behag en jungfru mitt ibland dem

Vårt gästabud med dans, kväden och mästargycklarkonster. Höj vår fröjd!

Med facklor vid vår port svingar man eggjärn i duellens flytande blod.

Dm   **C**

Kling klang klockan slår, stig upp och plocka mossor.

Gm   **C**

Dagen lång och magen trång, för lite mat i påsen.

Dm   **C**

Aspen bad mig löpa, löpa. Linden bad mig vila.

Gm   **C**

Björken lovade mig kvast när kvällen skulle bli

Dm

Dm

Dm

Dm

En sejdell på vårt dignande bord

5 sejdellar står på vårt dignande bord

Se 15 sejdellar fyller vårt bord ja skål för detta gille

En sejdell på vårt dignande bord

5 sejdellar står på vårt dignande bord

Se 15 sejdellar fyller vårt bord ja skål för detta gille

Blåögda flicka / Brunögda pojke

C   **G**   **C**
Blåögda flicka du har en mun så röd.

C   **G**   **C**
Blåögda flicka du har en mun så röd.

F   **G**   **C**
Munnen den hör dig till, men att kyssa den hör mig till.

C   **G**   **C**
Blåögda flicka du har en mun så röd.

Brunögda pojke du har en mun så röd.
Brunögda pojke du har en mun så röd.
Munnen den hör dig till, att kyssa den hör mig till
Brunögda pojke du har en mun så röd.

Blåögda flicka du har en barm så trind.
Blåögda flicka du har en barm så trind.
Barmen den hör dig till, att smeka den hör mig till.
Blåögda flicka du har en barm så trind.

Brunögda pojke du har en bringa bred.
Brunögda pojke du har en bringa bred.
Bringan den hör dig till, att smeka den hör mig till.
Brunögda pojke du har en bringa bred.

Blåögda flicka du har så lena lår.
Blåögda flicka du har så lena lår.
Låren de hör dig till, att sära dem hör mig till.
Blåögda flicka du har så lena lår.

Brunögda pojke du har en hosa varm.
Brunögda pojke du har en hosa varm.
Hosan den hör dig till, att öppna den hör mig.
Brunögda pojke du har en hosa varm.

Blåögda flicka du har en brunn så djup.
Blåögda flicka du har en brunn så djup.
Brunnen den hör dig till, att fylla den hör mig till.
Blåögda flicka du har en brunn så djup.

Brunögda pojke du har en fåle vild.
Brunögda pojke du har en fåle vild.   **Am**
Fålen den hör dig till, att rida den hör mig till.
Brunögda pojke du har en fåle vild.

Bläck

Dm A Dm
Ge mig hit lite bläck och en penna.

A Dm
Jag vill rekommendera ett brev.

A Dm
Du skall alltid få se och besinna.

A Dm
Att jag håller ingen kärare en dig.

F C
Förr skall Hällberget rämna så som is.

Dm A
Förr skall solen borttappa sitt sken.

Dm A Dm
Förr skall skogen bli förvandlad till en duva.

A Dm
Innan jag dig min vän överger.

Förr så spelade jag på guldtärning.
Förr så spelade jag på klaver.
I detsamma så övergav mig sorgen.
Jag skall aldrig borttappa dig mer.

Förr skall Hällberget rämna så som is.
Förr skall solen borttappa sitt sken.
Förr skall skogen bli förvandlad till en duva.
Innan jag dig min vän överger.

Bodvars nidvisa

Dm   **G** **Dm**
Bodvar Bjarke nida han
Dm   **G**   **Dm**
Han trodde han var en riktig man
Dm   **G**   **Dm**
Nu är hans nidord satt på skam
      F   **Am**   **Dm**
Hans sanna jag kom fram

F   **A**
Bodvar nu tänker på ordens makt
Dm   **A**
Han börjar ångra allt han någonsin har sagt
      F   **G**   **Dm**
Vid Lokes lortiga lem
      F   **G**   **Dm**
Vid Lokes lortiga lem

Dm   **G**   **Dm**
Lär din läxa skoggångsman
      F   **Am**   **Dm**
Så håll din mun om du kan

Bodvar Bjarke åldras han
Han trodde han var en yngre man
Nu blev det så hans ungdom försvann
Nu är han gammal och dan

Bodvar nu tänker på åren som gått
Hans fallos blott hänger där fordom den har
stått
Vid Lokes lortiga lem
Vid Lokes lortiga lem

Lär din läxa ålderman
Håll dig så ung som du kan

Bodvar Bjarke dricker han
Han tycker han är en törstiger man
När han é full han kackla kan
Ur munnen hans orden rann

Bodvar nu tänker på mjödets makt
Han börjar ångra allt han någonsin har sagt
Vid Lokes lortiga lem
Vid Lokes lortiga lem

Lär din läxa dryckjomsman
Så håll din mun om du kan

Bodvars hjärta Saga vann,
hon trodde han var en riktig man
I hennes ögon är han grann
Hans ungarliv försvann

Bodvar nu tänker på kvinnans makt
Han börjar ångra allt han någonsin har sagt
Vid Lokes lortiga lem
Vid Lokes lortiga lem
Lär din läxa giftasman
Håll med så gott som du kan

Bodvars resa

Hell fränder!

Det är mig en fröjd att se er alla här vid Österhus idag. Jag skall nu tälja om min resa ut i världen, som begynte våren 999. Jag ville se världen, finna äventyr, ära och rikedom.

Männen:

Dm

Bodvar han lockas av länders magi

C

känner att han vill nog helst vara fri

Dm

hemifrån drar han mot ära och makt

C

Dm

att skaffa sig heder och prakt.

Kvinnorna:

Alla vi veta hur sanningen är:

rund över magen blev grannpigan här

Bodvar han skäms över älskogens lön

lämnar sitt hem med ett stön.

Mellanspel: |: **Gm Dm C Dm Gm Dm C A Dm** :|

Färden gick först till Birka, där jag följde med ett skepp mot frankernas rike.

Männen:

Det grannaste skepp utav människa byggt

hövitsman Bodvar nu äntrar så tryggt

den vildaste viking som Birka har sett

lämnar nu kajen så lätt.

Kvinnorna:

Bodvar blev värvad med våld till en båt

båten var gisten, om fot blev han våt

med bula i nacken han tvingas ta spjärn

vid åran han sitter i järn.

Efter en lång och hård seglats med vindar som inte alltid blåste oss dit vi ville, gick vi iland på en vidsträckt och karg strand.

Männen:

Utan nå'n sömn eller dryck eller mat

rodde han gjorde mot stormen kavat

sjöslag han vann utan minsta besvär

dräpte ock sjömonster där.

Kvinnorna:

Vännernas mat åt han upp må ni tro

kräktes i båten och orka' ej ro

råkade sänka sin hövitsmans skepp
slagen han blev med en käpp.

Då vi voro hungriga och våra strupar suktade efter nybryggt mjöd, sökte vi oss inåt landet efter bebyggelse. Sedan vi bragt några rövare om livet kom vi snart fram till en by som visade sig kunna fylla våra behov.

Männen:

Tidigt en morgon de siktar en strand
med skinnflådda händer de stiger i land
mötet med stigmän blir stigmännens död
marken den färgas så röd.

Kvinnorna:

Sanning är nog att hans skepp gick i kvav
och drev uppå land från det stormiga hav
och stigmännen undrar vi alls om dom fanns
mer än i huvudet hans.

Hövdingen hette Sven Tveskägg. Vi frågade om var vi var och han svarade att vi kommit till danernas rike och att han själv satt som kung däröver. Hans tacksamhet var stor över att vi befriat trakten från de kringstrykande rövarena. Han bjöd oss skummande mjöd, svartsoppa och bröd, ty som han sade: ”Det har varit ett magert år.”

Männen:

Tveskägg dem tackar för hjälpen de gett
så smörja de kråset med grisar på spett
och lyssna så höviskt till sänger och tal
i självaste konungens sal.

Kvinnorna:

Att Bodvar skull' festa hos danernas jarl!
det fattar ni själva att en sådan karl
släpper man ej ens i långhuset in
förrän han tvättat sitt skinn.

Stärkta av förning och dryck begåvo vi oss tillbaka till skeppen och återupptog vår resa. Vi seglade söderut längs kustbandet och nådde så småningom en flodmynning. Vi begynte ro uppströms och nådde småningom en stad. Det visade sig vara frankernas huvudstad, Lutetia. I ett helt år belägrade vi staden och tog tribut av dess fege konung, Robert den fromme, som till varje pris ville undvika ett avgörande slag.

Männen:

Med Bodvar i täten Lutetia föll
Frankernas fana med ära han höll
Robert den fromme fick lätta sin pung
Bodvar fick silver av kung.

Kvinnorna:

Det där tror vi inte ett ögonblick på
Bodvar han gömde väl sig i nå'n vrå
och kämpa, det gjorde han ej med nå'n glöd
det enda han intog var mjöd.

Männen:

Bodvar som hjälte på Hov går i land
skatter så trinda han bär i sin hand
legenden om Bodvar nu har fått sin start
om kvinnorna tystnar snart.

Kvinnorna:

Uppblåst och bukstinn han står där och ler
lyssnen nu till vad för sanning vi ger
Bodvar, en vekling med munlädret hett
det har ni alla nu sett.

Bonden och Kråkan

Dm

Bonden han körde till timmerskog

Gm C Dm

(omkväde:) Falulej till timmerskog

F C Dm

Där såg han en kråka som satt och gol

C Dm F C Dm

(omkväde:) Falulej falelu lelu lullanlej

Bonden blev rädd och for hem igen

Falulej, for hem igen

Aj aj, mor, den kråkan hon biter mej

Falulej falelu lelu lullanlej

Kärring;en satt vid sin spinnrock och spann

När såg du en kråka väl bita en man

Bonden han spände sin båge för fot

Så sköt han den kråkan i hjärterot

Bonden han spände sin båge för knä

Så sköt han den kråkan allt ner ur träd

Då kom där ett bud ifrån biskopens gård

Vad blev det av kråkan du sköt igår

Jo, kråkan den förde jag hem till mitt hus

Av talgen så stöpte jag tolv pund ljus

Fjädrarna blev sen till bolster i säng

Så att det räckte till piga och dräng

Köttet det saltades neder i kar

Förutom en surstek som gömdes åt far

Skrovet det blev till ett gungande skepp

Det största som nånsin på havet gick

Halsen den blev till en låtande lur

Den lät mycket värre än herrgårn's tjur

Gumpen den blev till en skraddarsydd ring;

Den kråkan den räckte till mången god ting

Sjung nu den visan vem helst som vill

Dra inget ifrån, men lägg gärna till

Brun

Dm   **F**
Brun han rider sig till jungfruns gård

Gm   **Dm A**

- Brun sover allena

C   **A**   **Dm**

- Ute för honom jungfrun står -

Dm   **F C**

Det blåser och det regnar

Dm   **F**   **C**   **A Dm**

-nordast uti fjällen, där vila ock tre nordmän -

Brun han breder ut kappan blå
Och själver lyfter han jungfrun uppå.

Brun han rider till Rosenlund,
Där lyster han att vila en stund.

Och hör du min jungfru vad jag säger om dig:
Här har jag gjort av med femton jungfrur förr.

Och Brun han lade sig i jungfruns sköt
Och på honom rann en sömn så söt.

Jungfrun tog upp sin förgyllande sno,
Så band hon Brun till hand och till fot.

Statt upp du Brun så hastelig,
Jag vill ej i sömnen förgöra dig.

Och jungfrun tog upp sin förgyllande kniv,
Så stack hon den i Bruns unga liv.

Och ligg nu här båd' för hund och för Ramm
Ännu skall jag bära mitt jungfrunamn.

Och ligg nu här på svartan mull
Ännu skall jag bära mitt jungfrugull

Brännvin är mitt enda gull

Gm   **D**
 Brännvin är mitt enda gull
Bb   **D**   **Gm**   **D**
 som kan mina fel förgylla
Gm   **D**
 Super jag mig något full
Bb   **D**   **Gm**   **D**
 att jag utför fönstret trilla

F   **Bb**
 Brännvinsflaskan mig bedrog
            D   **Gm**
 mig bedrog, mig bedrog
Bb   **D**   **Gm** **D** **Gm**
 att jag flaskan sönderslog

Föll jag fönstret utanför
 blev så liggande i kalla snön
 Lycka var att folket kom
 eljest hade jag blivit döder
 Hastigt ditåt bror min gick
 bror min gick, bror min gick
 och jag mig en kälke fick

Men när kälken redo var
 var ej ont om spekulanter
 Hastigt bror min på kälken mig drog
 så att jag tappade mina vantar
 Spydde lite här och där
 då och då, då och då
 likväl måst jag sitta på

Klockan fyra kom jag hem
 då jag borttappat halva kläbonan
 Ville jag genast vända om
 men av bror min fick jag domen
 "Sängen blir din vilostad
 vilostad, vilostad
 där du får ligga i fjorton dar!"

När fjorton dagar till ända var
 bad jag om den lilla supen
 Fick jag genast då till svar
 "Det finns inte uti huset!"
 Om jag inte supen får
 supen får, supen får
 aldrig jag ur sängen går

Bygd, dygd

Basstämma

Dm   **C**   **Dm**   **C**   **Dm**

Bygd-dygd ja det är traditioner, bygd-dygd ja det försvarar vi!

överstämman 2 mellan verserna
dideladi dideladi dideladi dej-då
dideladi dideladi dideladi då
dideladi dideladi dideladi dej-då
dideladi dideladi dideladi då

överstämman 1 till versen

1   Jamma duassa dideladi dejdå
                        Jamma duassa dideladidå
                        Jamma duassa dideladi dejdå
                        Jamma duassa dideladidå

2   Pigorna springer i skogen och skrattar
                        pigorna springer i skogen och ler
                        Drängarna springer efter och svansar
                        drängarna om deras kärlek ber

3   Drängen han lyfter på hatten och skrattar
                        pigan hon niger och emot honom ler
                        De varandra i pilträdet fattar
                        sedan de dansar i månskenet ner

4   Snabbare, snabbare, dansen den berusar
                        denna kväll står kärleken dem bi
                        Hetare, hetare de mot vattnet rusar
                        kläderna faller och snart så är de i

5   Våta kroppar i månskenet glittrar
                        tiden den stannar när de varandra ser
                        Pigan hon famnar om drängen och fnittrar
                        VI VÄRNAR OM DYGDEN OCH SJUNGER INTE MER!!!(Med bas av karlar)

Sången innehåller såldes tre stämmor, men normalt sjunger man bara två åt gången trots att alla tre passar ihop. Basen sjungs kraftigare under trallarna och svagare när texten sjungs. efter femte versen pausar man ett tag och sedan börjar överstämma 1 trallas mycket tyst, basana kommer försiktigt in samtidigt som man växlar till överstämma 2, det hela växer i ett crescendo så att överstämman sjungs 1-2-1-2-1-2 innan man slutar skarpt och tvärt.

Bölebrännan mod. text

Dm

C

Kom borgare och bönder. Låt oss festa natten sönder och ge själen vad den tål.

Dm C Dm

Häll mjöd i strupen. Skål!

Dm

Dm C Dm

Jag är full och jag är glad, låt oss gå åstad!

Dm

C

Dm

C

Dm

Raj raj raj. Raj raj raj Raj raj raj Raj rarajraj Raj raj

Dm

C

Dm

C

Dm

Raj raj raj. Raj raj raj Raj raj raj Raj rarajraj Raj raj

Dm

Dm C Dm

Vi är fulla vi är glada, låt oss gå och bada!

Dm

C

Dm

C

Dm

Raj raj raj. Raj raj raj Raj raj raj Raj rarajraj Raj raj

Dm

C

Dm

C

Dm

Raj raj raj. Raj raj raj Raj raj raj Raj rarajraj Raj raj

Dm

Jag såg en ulv, en räv, en hare, jag såg de dansa alla tre

Dm

Jag såg en ulv, en räv, en hare, jag såg de dansa alla tre

C

Dm

C

Dm

Å jag dansade också med, dansa med ulven, räven och haren

C

Dm

C Dm

Å jag dansade också med, dansade med dom alla tre

(Varje del spelas fyra gånger och helheten spelas två gånger. Andra gången dröjer man sig kvar på ulven räven och haren och ökar till döds.)

Den gråtande drängen

Dm

Drängen han satt i trappan och grät

A **Dm**

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Gm **Dm**

Ack om jag finge ligga i din säng

A **Dm**

ligg i min säng du stackars dräng

Gm **Dm**

ligg i min säng du stackars dräng

A **Dm**

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han låg i sängen och grät

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge ligga på din arm

/ligg på min arm du stackars dräng/

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han låg i sängen och grät

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge ta på din jeit

/ta på min jeit du stackars dräng/

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han tog på jeitn och grät

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge ta på din mus

/ta på min mus du stackars dräng/

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han tog på musen och grät

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge sticka in min spjett

/stick in din spjett du stackars dräng/

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han stack in spjettn och grät

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge jucka upp och ner

/jucka upp och ner du stackars dräng/

Gråt sedan aldrig mera

Drängen han jucka upp jucka ner

Grät gjorde han så svåra

Pigan hon frågade honom då

Vad honom fattas månde

Ack om jag finge dra honom ut

/dra honom ut förbannade dräng/

Hit kommer du aldrig mera

Det blåser nordost

Dm   **A**   **Dm**   **A**
Här blåser nordost, se flöjeln på topp!
          Dm   **A**   **Dm**
Han visar, att vinden är god
Vi måste nu lyfta vårt ankare opp
och segla från kärestan god
Det enda jag har, det lämnar jag kvar,
          Dm   **A**   **F**   **A**
min tro och min kärlek för dej ej spar,
          Dm   **A**   **Dm**
till dess döden han lägger mig i grav

Vårt ankare vindas och lotsen ombord
och skeppet det går nu från land
Gör då, som en redlig flicka sig bör,
gack ut på denna vår strand
och skåda uppå de bräderna få,
varuti jag skall vandra på böljorna blå
Gud låte allt lyckligen gå!

Din dyrbara ära bevara med flit,
låt ingen på hjärtat få rå
Men hav du till himlen din endaste lit,
så kan du allt sådant bestå
Ty äran består, när allting förgår,
och tiden bepryder den blomstrande vår,
till dess åldern gör mig gråa hår

Ett beder jag dej, min utvaldaste vän,
gråt intet, när jag tar avsked!
De tårarna de komma så svåra igen
och göra uppå resan mig ve
Men om det så är, du håller mig kär,
så sucka till Herran, han hjälper dej väl,
så får du mej snarligen igen

Jag tänker försöka min lycka uppå vann
och våga mitt endaste blod
Allenast jag sedan på ålderdom
kan få leva hos vännen med ro
Varmed jag med mod spatserar ombord
och kastar all ängslan på denna jord
och tror dej uppå dina ord

Jag får inte längre förnöja mitt sinn
hos dej, min utvaldaste brud
Jag måste ombord, ty det blåser god vind
Var med oss på resan, o, Gud!
Låt bräckliga brär, när stormande vä'r,
oss fullborda resan sen lyckligen här
Varom jag dej hjärtelig ber

Så lev förnöjd i enslighet din,
därmed jag dej bjuder adjö!
Förglöm inte vännen, skön kärestan min,
den du har på svallande sjö
Bed Herren, att han snart hjälper mej fram
och sedan tillbaka till fädernesland
Gud hörer min suckan försann!

Den endaste glädjen i världen jag har,
som giver mej tröst i all sorg,
är den lilla vännen i Kongälv, som har,
som intet vill giva mig korg
Jag vill med min mun välsigna den stund,
i vilken vi ingick ett äkta förbund
Gud stadfäst det redligt i grund!

Mång' tusend' god natt till sista valet,
min endaste docka och vän
Självs Herren i himmelen, han mildeligen
vet,
om jag någonsin kommer igen
Tro intet för mej jag sörjer! Ack nej!
Den sorgen jag drager är endast för dej
Gud hjälper väl lyckeligen mej!

Det brinner en eld

G D C G
Det brinner en eld, den brinner klar.

G D C G
Den brinner i tusen kransar.

G D C G
Det brinner en eld, den brinner klar.

G D G
Den brinner i tusen kransar.

C G C
Så vänd dig om, ta mig i famn än en gång.

D G
Och dansa med mig mera

C G C
ja vänd dig om, ta mig i famn än en gång.

D G
Och dansa med mig mera

Du har vart mitt första steg
Och du skall bli mitt sista
Och om jag dig ej till min kan få
Så skll ock mitt hjärta brista

Så vänd dig om, ta mig i famn än en gång.
Och dansa med mig mera
ja vänd dig om, ta mig i famn än en gång.
Och dansa med mig mera

Det granna bältet

Dm   **A**   **C**   **A**
En gång när jag gick vägen fram då mötade jag hin onde
Dm   **A**   **Dm**   **Bb**   **Dm**   **C**   **A** **Dm**
Usch usch usch, sur lite lu, då mötade jag hin onde

Å om du ger mig själen din så kunde du fånga mitt bälte
Usch usch usch, sur liten lu, så kunde du fånga mitt bälte

Då gav jag fan själen min å fångade så hans bälte
Usch usch usch, sur liten lu, å fångade så hans bälte

Jag gick mig framåt vägen där mötade jag en bonde
Usch usch usch, sur liten lu, där mötade jag en bonde

Å när han bältet mitt fick se han trodde de va hin onde
Usch usch usch, sur liten lu, han trodde de va hin onde

Det var en söndagsmorgonstund jag skulle till kyrkan rida
Usch usch usch, sur liten lu, jag skulle till kyrkan rida

Så satt jag på mig bältet mitt det glimma som solen? vida? driva?
Usch usch usch, sur liten lu, det glimma som solen?

Å när jag kom i kyrkan in där voro båd gamla å unga
Usch usch usch, sur liten lu, där voro båd gamla och unga

Å när dom bältet mitt fick se dom glömde bort läsa å sjunga
Usch usch usch, sur liten lu, dom glömde bort läsa å sjunga

Å prästen stod för altardisk han skulle på knäna falla
Usch usch usch, sur liten lu, han skulle på knäna falla

Men när han bältet mitt fick se, han glömde bort gud å alla
Usch usch usch, sur liten lu, han glömde bort gud å alla

Å prästen bjöd mig oxar tolv å alla så voro de vita
Usch usch usch, sur liten lu, å alla så voro de vita

Jag skulle dom för bältet få men jag tyckte de va för lite
Usch usch usch, sur liten lu, jag tyckte de va för lite

De va en måndagsmorgonstund jag kom i så galna tankar
Usch usch usch, sur liten lu, jag kom i så galna tankar

Då bytte jag bort bältet mitt emot ett par slarviga vantar
Usch usch usch, sur liten lu, mot ett par slarviga vantar

Det var ej stort med bältet mitt som mången väl kunde tänka
Usch usch usch, sur liten lu, som mången väl kunde tänka

Det flätat var av sillafjäll å ett par vidjelänkar
Usch usch usch, sur liten lu, å ett par vidjelänkar

Det var räven och haren och grisen

D A D
Det var räven och haren och grisen,

D A D
som skulle gå över isen.

D A D A
Men så kom där en man, en gammal man,

D A D A
med en stav i sin hand och mota dem i land.

Deyr fe, Deyja fraendr

Cm

Deyr fe

Deyja fraendr,

Bb **Cm**

Deyr sjalfr et sama

En orthstir

Deyr aldregi

Bb **Cm**

Hveim er ser godan getur.

"Deyr fe

Deyja fraendr

Deyr sjalfr et sama

Eg veit ein

At aldri deyr

Domr um dauthan hvern!"

Dindirin

Dm

Gm

Tidigt en morgon gick jag ut

F C FCF

Över gläntan genom skogen

F

C

Dm

Där såg jag en näktergal som satt och sjöng för himlens vindar, sjung dirindin

Dm

CDm

Dindirin dindirin dindirin dana dindirindin

Dm

CDm

Dindirin dindirin dindirin dana dindirindin

Hör du mig liten näktergal

Bär mitt budskap bortom bergen

Till min älskarinnas hus och sjung om ringen på mitt finger, sjung dirindin

Dindirin dindirin dindirin dana dindirindin

Dindirin dindirin dindirin dana dindirindin

Drafur och Gildur

I

Dm

G

Dm

Tramp av grova kängor hörs. Dvärgasång med vinden förs,

Gm

F

C

Dm

ner mot liten glänta där lömska trollen vänta.

Dm

Am

Dm

Bambadambabamdambamdambamdamdambabamba

II

Troll i bakhåll för en dvärg,
snart får dvärg bekänna färg.
Drafur in i skogen
med yxan redobogen.

III

Trollen väntat länge nog,
smyger framåt, ut ur skog.
Drafur står och lyssnar,
hör hur ugglan tystnar.

IV

Plötsligt under skrik och skrån
rusar troll från alla trä'n.
Drafur spår: 'Det tycks vá
tid att svinga yxa!'

V

Första trollet hoppas re'n
krossa Drafurs bägge ben.
Trolls förhoppning krossas
när hals från huvud lossas.

VI

Trollen blir allt fler och fler,
Drafur vill ej se dom mer.
Trollhuvén är trånga,
men nu är dom för många.

VII

Plötsligt trollens lycka vänds,
och hos Drafur hoppet tänds.
Genom blodröd slöja
ser han Gildur röja

VIII

Troll i mängder rycker fram,
Drafur, Gildur blir en dram.
Rygg mot rygg står dvärgar,
trollblod marken färgar.

IX

Drafur med ett vargagrín
svingar dubbelyxan sín.
Trollens nackar styva,
med kraft han synes klyva.

X

Dvärgars vrede blivit väckt,
närmsta troll får skallen spräckt.
Se hur trollen backar,
Gildur klyver nackar.

XI

Trollens led har krymt till slut,
snart får dvärgar pusta ut.
Med dvärgablodet skállhett,
de dräper sista trollet.

XII

För er som ej förstått vår sång
sjunger vi nu än en gång -
Att de bästa härjar
finnes i bland dvärgar!

Ebbe Skammelsson

Dm F C Dm
Ebbe han tjänar i konungens gård,

A Dm
både för guld och ära.

Dm F C Dm
Hemma går Peder, hans broder,

A Dm
bortlockar hans hjärtans kära.

Bb F Dm C Dm
Förty träder Ebbe Skammelsson så mången vill stig.

De brygga och de baka,
de laga till bröllop i lönndom.
Ebbe han tjänar i konungens gård,
men ser det allt uti drömmom.

Sade då den yngsta:
"Jag kan det ej förtiga,
vår broder dricker bröllop med din
fästemö.
Jag skulle dig ej säga".

Ebbe han går i stuvan in
och hälsar på alla bänkar.
Hans broder fick honom sölvkar i hand,
bad honom bruden skänka.

Ebbe han skänker den långan dag,
både av mjöd och vin.
Var den gång han på bruden såg
rann honom tårar på kind.

Det var Ebbe Skammelsson
leder bruden opp för lofts bro:
"Minns ni, liten Lussa,
ni lovade mig eder tro?"

"All den tro jag lovade er,
den gav jag åt eder broder.
I alla dagar jag leva må,
vill jag vara för er som en moder".

Det var Ebbe Skammelsson,
han sitt svärd utdrog,
det var liten Lucia-lill,
hon under hans fötter dog.

Det var Ebbe Skammelsson,
han springer i stuvan in,
han var så vreder i hågen
och draget svärd under skinn

Det var Ebbe Skammelsson,
han tog sin brune brand,
och det var Peder, hans broder,
han dödde för hans hand.

Så högg han ihjäl
och en sin närskylde frände,
och det var Ebbe Skammelsson,
han måste åt skogen bortrymma.

Hans fader fick sitt banesår
Hand moder miste sin hand
Förty träder Ebbe Skammelsson så mången
vill stig över land.

Det var Ebbe Skammelsson,
han springer på sin häst.
Nu måste han åt skogen rymma,
och skogen skyler honom bäst.

En tår på tanden

Am

En tår på tanden för vårt utseendes skull

E

En tår på tanden för vår skönhet
Långt mycket vackrare blir du när jag är full

Am E Am

En tår på tanden för vår skönhets skull

Bm

Två tår på tanden för vår styrkas skull

Fiss

Två tår på tanden för vårt mod
För alla starka karlar blir som höns när jag är full

Bm Fiss Bm

Två tår på tanden för vårt hjältemod

Cissm

Tre tår på tanden blott för det är gott

Giss

Tre tår på tanden för vår smak.
Och är det inte gott så är det vått, det är alltid nåt

Cissm Giss Cissm

Tre tår på tanden för vår goda smak

Dm

Fyra tår på tanden utan något vettigt skäl

Em

Fem tår på tanden för att livet är kalas

B

Fem tår på tanden tralla-la
Supa, slåss och svärja, kurtisera, slå i kras

Em B Em

Fem tår på tanden tralla-lalla-la

Fissm

Sex tår på tanden för min själ - jag är en hund

Ciss

Sex tår på tanden - aoooooh!
Här ska alla vaka, här ska ingen få en blund

Fissm Ciss Fissm

Sex tår på tanden för en smutsig hund

Giss

Sju tår på tanden... (Men du skulle ju bara ta en!)

Diss

Sju tår på tanden för säg hur gick detta till?

Men det finns inga skäl att sörja, vi börjar om igen

Gissm Diss Gissm

Sju tår på tanden om du bjuder till

Am

Och en tår på tanden för vårt utseendes skull

E

En tår på tanden för vår skönhet

Alla är så vackra, jag är vacker – jag är full

Am E Am

En tår på tanden för vår skönhets skull

Epicuruskväde

Dm

Epicurus ropar vid faten

C

”Den största lyckan den finner man i maten”

Dm

Magen skall vara min gudom, så kär,

C

Och alltid rätta sig efter min strupes begär

Dm

Dm

Dess tempel blir mitt kök varifrån

Dm

C

Am C

Man känner gudomligen given arom

Am C Am C Dm

Man känner gudomligen given arom

Det är en gudom man aldrig kan lasta
Som varken kräver bot eller fasta
Full före frukost, ja tidigt på dagen
Spyr han för att få mer plats i magen
Hans vinskål och kryddkar med peppar och salt
Är skatter för honom mer värda än allt
Är skatter för honom mer värda än allt

Hans taffel är väldig, han låter sig smaka
Smultronsylt och honungskaka
Av pajer, pastejer och vin på hans bord
Blir både hans fetma och salighet gjord
Viltkött och öl det gör honom nöjd
Vitlök och kryddor det äro hans fröjd
Vitlök och kryddor det äro hans fröjd

Huden spänd, han är runt som en kvarnsten
Vaggas sig fram på plågade, välgödda ben
Lunchen blir middag och middagen blir kvällsmat
Han sitter vid bordet så länge det finnes ett fat
Men att tillämpa sån liturgi
Ger magen behov utav all energi
Ger magen behov utav all energi

Fehu

Fefe åh fefe åhåh..

Am

Fe vældur frænda rogi

F **Dm**

fød'esk ulfr i skogi

Fe er fird'a gaman

Fe vældur frænda rogi

fød'esk ulfr i skogi

Fe er fird'a gaman

Frænda rogu

gravseid'is gata

Ormen ligg i kveile

I løyndom vakar under

Som ei helufallen åker

Strid som frender råker

Flickan går på golvet

Dm

Flickan går på golvet,

F C Dm

fager som en ros.

Dm

"Denna vackra pojke

F C Dm

vill jag sova hos."

F

Två och två i dansen,

C Dm

en och en går fri.

Dm

Mister du balansen,

A Dm

då är allt förbi.

Pojken står på golvet,

reslig som ett träd.

"Denna vackra flicka,

skall jag sova med."

Två och två i dansen,

en och en slås ut.

Mister du balansen,

då är leken slut.

Garam faller

F
Åh vakna igen
C Dm
Ty jag falnar utan dig
F
Å res dig igen
C Dm
Ty din närhet fattas mig

Dm
Träden gråter, himlen är svart
Dm C Dm
Kom solen åter, för det falla här i natt
Dm
Jag höll dig nära alltjämt försvann du,
Dm C Dm
Som många andra såg jag dig slitas itu.

Åh vakna igen
Ty jag falnar utan dig
Å res dig igen
Ty din närhet fattas mig
Så vi rör oss igen
Vi har många strider kvar
Så vi reser igen
Vi ska bygga det som var

Murar rämnar för hjältars blod
Min plats i ledet där min föregångare stod
Efter natten kom gryningsljus
Vi red ut stormen men är ej vid vägens slut.

Åh vakna igen
Ty jag falnar utan dig
Å res dig igen
Ty din närhet fattas mig
Så vi rör oss igen
Vi har många strider kvar
Så vi reser igen
Vi ska bygga det som var

Gaudete

Am C G Em

Gaudete, gaudete! Christus est natus

Am

Ex Maria virgine, gaudete!

Am

Tempus adest gratiæ

Dm

Hoc quod optabamus,

Carmina lætitiæ

C G Am

Devote reddamus.

Deus homo factus est

Natura mirante,

Mundus renovatus est

A Christo regnante.

Ezechielis porta

Clausa pertransitur,

Unde lux est orta

Salus invenitur.

Ergo nostra contio

Psallat iam in lustro;

Benedicat Domino:

Salus Regi nostro.

Cunilingus Vagina - Felatio Fallus

Fantasiae Orgie Multiple Orgasmus

Sodomie Pedophil Exhibitionismus

Necrophilie Inzest Sadomasochismus

Onanie Petting Masturbation

Pornophil Godmiché Ejakulation

Syphilis Gonorrhoe Ulcus Molle Lues,

Balanitis, Scabies, Peticulus Pubis

Ge mig en spelman

Dm
Vad jag inte vill ha
C
Är en kolarekarl
F C
När han tar på min kropp
Dm A
Så blir det svarta fläckar kvar

Dm
Vad jag inte vill ha
C
Är en kolarekarl
F A
När han tar på min kropp
Dm
Så blir jag svart

F C A Dm
Nej, jag vill ha en speleman
F C Dm A
Han fingrar bättre med fingrarna han
F C A Dm
Nej, jag vill ha en speleman
F C Dm A Dm
Han fingrar bättre med fingrarna han

Vad jag inte vill ha
Är en slaktarekarl
När han tar på min kropp
Så blir det köttslamsor kvar
Vad jag inte vill ha
Är en slaktarekarl
När han tar på min kropp
Så blir jag röd

Nej, jag vill ha en speleman
Han fingrar bättre med fingrarna han
Nej, jag vill ha en speleman
Han fingrar bättre med fingrarna han

Vad jag inte vill ha är en garvaretös
När hon tar på min pung så blir jag kall och nervös
Vad jag inte vill ha är en garvaretös
När hon tar på min pung så blir jag kall

Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon sköter det bättre, hon tar hand om min säd
Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon kan mycket mera om säd.

Vad jag inte vill ha är en koka till brud
När hon tar på min pung så blir det mat på dess hud
Vad jag inte vill ha är en koka till brud
När hon tar på min pung så blir där mat.

Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon sköter det bättre, hon tar hand om min säd
Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon kan mycket mera om säd.

Vad jag inte vill ha är en manglare dam
När hon tar på min pung så blir jag lelös och lam
Vad jag inte vill ha är en manglare dam
När hon tar på min pung så blir jag lam

Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon sköter det bättre, hon tar hand om min säd
Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon kan mycket mera om säd.

Vad jag inte vill ha är en spetälsk till fru
När hon tar på min pung så faller den rakt itu
Vad jag inte vill ha är en spetälsk till fru
När hon tar på min pung så far den av.

Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon sköter det bättre, hon tar hand om min säd
Nej för jag ville ha mig en mjölnardotter späd
Hon kan mycket mera om säd.

Ge mig mjöd

Dm   **Bb**   **Dm**

Ge mig mjöd för att släcka min törst

Bb   **Dm**

Mjödets ger mig mod att i striden gå först

Dm   **Bb**   **Dm**

Ge mig mjöd uti min hals

Bb   **C Dm**

Mjödets ger mig inga sorger alls

Bb   **Dm**

Mjödets är vänskap, söt och stark

Bb   **Dm**

Mjödets skänker lycka här på vår mark

Bb   **Dm**

Mjödets är människans bästa vän

Bb   **C**   **Dm**

Vad bryr väl jag mig då vad som händer sen?

Ge mig mjöd jag vill fylla min gom

Mjödets gör mig mätt fast min börs är tom

Ge mig mjöd min törst den är grav

Mjödets gör mig klok ut på stormande hav

Mjödets är vänskap...

Ge mig mjöd jag vill döva mitt sinn

Mjödets gör mig lugn och min buk blir stinn

Ge mig mjöd jag tyar ej mer

Mjödets ger mig råd när jag svårhet ser

Mjödets är vänskap...

Ge mig mjöd mitt krus det är torrt

Mjödets skänker tröst när jag önskar mig bort

Ge mig mjöd jag nu vill bli full

Mjödets gör mig fin som det finaste gull

Mjödets är vänskap...

Geten

Dm **A**
Geten som du gav mig den har jag
Dm **A**
Får jag någon annan så tar jag
Dm **C** **Dm**
Gynner och lamm giver jag dig
C **Dm**
Ta den du fick utav mig
Bb C A Dm
Ta dig en bock

Har du någon annan så ta den
Har du någon annan så ta den
Silver och guld bjuder jag dig
Ta det du fick utav mig
Ta dig en ann

Får jag någon annan så tar jag
Får jag någon annan så tar jag
Gynner och lamm giver jag dig
Ta den du fick utav mig
Ta dig en bock

F **C** **Dm** **A**
Liten vallpiga dra på dig små skorna
F **C** **Dm** **A**
Ut sen å mjölka å mjölka så korna
C **A Dm C A Dm**
Mjölka först Damelin, å så Fagerlin
A **Dm**
Ut med dig nu!

Så får du höra hur skällorna ringa
Drag uppå strängen låt getterna springa
Lösen då Damelin, Rosan, Fagerlin
Ut med dem nu, ut med dem nu!

Grannens bastu

från Jeppo, Österbotten, Finland

Andrastämman av Allan Westin

The image shows a musical score for the song 'Grannens bastu'. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment line (bass clef). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 4/4. The first system contains the first two lines of the song. The second system contains the next two lines, starting with a measure rest of 5 measures. Chord symbols are placed above the vocal line: Dm, Dm, C, Dm in the first system; C, Dm, Dm, A7, Dm in the second system. The lyrics are written below the vocal line.

Grannens ba-stu har vält omkull, å vå - ran står å lu - tar

Bättre ha en krokig en, än å va'all-deles u - tan

SELv00071-2st SSGr143 Utskrivet av Stefan Lindén, senaste ändring 150227

Grannens bastu har vält omkull, å våran står å lutar
Grannens bastu har vält omkull, å våran står å lutar
Bättre ha en krokig en, än å va' alldeles utan
Ja det är bättre att ha en krokig en, än å va alldeles utan

Trondheims dass har nästan vält omkull, ja det står som mest å lutar
Trondheims dass har nästan vält omkull, ja det står som mest å lutar
Men det är bättre att ha ett lutande, än å va alldeles utan
Ja det är bättre att ha ett lutande, än å va alldeles utan

Greensleeves

Em G D Bm
Och gav dig våren sitt största fång
Em B7
utav blommors doft, utav fåglars sång
Em G D B
förslog det ej för att säga dig
Em B7 Em
hur oändligen kär du är mig

G D
År kommen, år förgår
Em B7
men min kärlek, kära, till dig består
G D
Långt, långt bortom höst och vår
Em B7 Em
ska jag älska dig än, må du veta

Em G D Bm
Gav dig hösten famnen full
Em B7
av sin rikedom, av sitt röda gull
Em G D B
förslog det ej för att säga dig
Em B7 Em
hur oändligen kär du är mig

G D
År kommen, år förgår
Em B7
men min kärlek, kära, till dig består
G D
Långt, långt bortom höst och vår
Em B7 E
ska jag älska dig än, må du veta

Gröna lund

Dm **F C Dm**
Hör ni unga flickor – Gå inte ut i gröna lund

Dm F C Dm
Hör ni unga flickor – Gå ej i gröna lund

Dm Gm
För det kan eder hända då

C Dm
Att pojkarna på lur på stå

Dm C Dm
Så gå ej i gröna lund

Hör ni unga gossar – stå ej på lur ut i gröna lund

Hör ni unga gossar – Stå ej i gröna lund

För det kan eder hända då
Att flickorna sin väg vill gå

Så stå ej i gröna lund

Hör ni unga vackra – Gå gärna ut i gröna lund

Hör ni unga vackra – Gå ut i gröna lund

För det kan eder hända då

Att ni er kära möta må
Så gå ut i gröna lund

Harald

I - bland al - la män finns en man ing - en kan väl dric - ka som han Ha - rald blir rätt
törs - tig i - bland Ha - rald har kons - ti - ga va - nor

Dm F
Ibland alla män finns en man
C Dm
ingen kan väl dricka som han
Dm F
Harald blir rätt törstig ibland
Dm C Dm
Harald har konstiga vanor

Ibland alla kämpar finns en man
ingen kan väl strida som han
Harald slåss och supa kan
Harald har konstiga vanor

Ibland alla karlar finns en karl
flickan står med barmen bar
men svärdet är det styvaste han har
Harald har konstiga vanor

Bonden går på åkern och sår
och han hör hur ryktena går:
”det är dags att låsa in sitt får”
Harald har konstiga vanor

Harpans Kraft

F C Dm Bb
Herr Peder han rider sig söderunder ö.
C C Dm
Där fäster han sig vid så vänanden mö.
C F C F
Mitt hjärtas allra käraste vad sörjer du då.

Inte sörjer jag att vägen är lång
Och inte sörjer jag, att sadelen är trång
Mitt hjärtans allra käraste vad sörjer du då.

Inte sörjer jag för sadel eller häst
Ej heller sörjer jag, att du haver mig fäst
Mitt hjärtas allra käraste vad sörjer du då.

Inte sörjer jag för att jag är ung
Att bära gullkrona, hon är inte tung.
Mitt hjärtas allra käraste vad sörjer du då.

Sörja, sörja. Jag sörja väl må
Jag vet ju så väl hur det nu mig lär gå

Utanför den bredan bro
Där miste jag mina systrar två

Jag ska göra den bron så bred
Även om hon kostar mig tolv tusen träd

Jag ska göra den bron så stark
Även om hon kostar mig tolv tusen mark

Själv så ska jag bredvid dig rida
Fem av mina män på var och en sida

När som de komma till borgaregrind
Där dansade en hind, där spelade en lind

Å männen såg nu på djuren bara
Ensamen lät de den jungfrun fara

När som de kom å den bredan bro
Där stapplade hästen på fyra guldskor

Fyra guldskor femton guldsöm
Men jungfrun föll i stridan ström

Dm Bb Gm A
Herr Peder han talte till sin lille smådräng

Dm Bb Gm A
Skänken mig hit min gullharpesträng

Bb C Bb C
Herr Peder, han spelade så ljuvligt

Bb C A
Att fåglarna på kvistarna de dansa därvid

Dm Bb Gm A
Han spelade barken av hårdaste trä

Dm Bb Gm A
Han spelade barnen ur moderns knä

Bb C Bb C
Han spelade vattnet ur bäcken

Bb C A
Han spelade ögonen ur näcken

Herr Peder, herr Peder du spela ej så hårt
Du skall så gärna din unga brud få

Min unga brud henne kan jag väl få
Men jag vill också ha hennes systrar två

Och där blev glädje och mycken fröjd
Och systrarna voro med svågern nöjd

Helvegen

Fm

Kven skal synge meg

D# F

i daudsvevna slynge meg

F

når eg helvegen går

D#

og dei spora eg trår

F

er kalde så kalde

Eg songane søkte

Eg songane sende

då den djupaste brunni

gav meg dråpar så ramme

av Valfaders pant

Alt veit eg Odin

kvar du auge løynde

Kven skal synge meg

i daudsvevna slynge meg

når eg helvegen går

og dei spora eg trår

er kalde så kalde

Árle ell i dagars hell

enn veit raven om eg fell

Når du ved helgrindi stár

og når laus deg må rive

skal eg fylgje deg

yver gjallarbrui med min song

Du blir laust frá banda som bind deg

Du er løyst frá banda som batt deg

"Deyr fé,

deyja frændr,

deyr sjalfr it sama,

en orðstírr

deyr aldregi,

hveim er sér góðan getr.

Deyr fé,

deyja frændr,

deyr sjalfr it sama,

ek veit einn,

at aldrei deyr:

dómr um dauðan hvern."

Hemvändarsången

C **F** **C** **F** **G**
En pojke satt och grät på en sten vid Birkas hamn. Strida, salta tårar som en flod.
F **G** **C** **C/B** **Am** **F** **G**
Det var en stackars liten, sliten flöjt uti hans famn. Och han grät så det gick is i själ och blod.
C **F** **C** **F** **G**
Så jag stega fram till ynglingen och frågade: "Vafalls? Vilka sorger tynger dig min bror?"
F **G** **C** **C/B** **Am**
Har din flicka gått ifrån dig? Är det därför du ger hals?!"
F **G**
Men han sa: "Det är långt värre än du tror."
C **F** **C** **F** **G**
Jag har lämnat mina kära en halv livstid härifrån och gått till sjöss långt bort från allt jag håller kärt.
F **G** **C** **C/B** **Am** **F** **G**
För jag ville skåda världen tänkte jag mitt dumma fån. Men vid Oden vilken läxa jag har lärt.

F **C** **F** **C**
Så blås mer liv uti vår glöd. Och slå upp ett krus med mjöd.
F **C** **F** **C**
Och stryk väggarna med tjära ty tiden är nu nära.
G **G7**
För jag min hjärtas sorg vill bota, uti offerlunden blota och bli styv i kork och lem
C
så ta mig hem till Österhus ja ta mig hem!

Ja, bittert ångrar jag att nyfikenheten fick bestämma och att jag överhuvudtaget for.
För allt jag håller kärt och dyrt det har jag ju därhemma. Och jag menar inte bara far och mor.

För på huset råder fred emellan veteran och gäst och gott gemyt emellan hedning liksom präst.
Där är alla lika muntra fastän Ambjörn kramas mest och där smakar vänskapsskålen allra bäst.

Och vill man ha det lugnt och bara ta en dag på stranden, är bryggan den plats dit som man bör gå.
Där kan man ligga fridfullt med ett mjödstop uti handen. Eller ett? Vafalls?! Jag menar självklart två.

Så blås...

Låt min bittra klagan skalla så det ekar så det rungar: Ta mig hem till gården där jag fötts!
Ta mig hem till Hravn, till skyttelunden, tält och dungar. Alltför mycket tid har allredan förötts.

När jag kommer hem då ska jag alla minnen tvätta bort. Och av äventyrlivet ta farväl.
Jag ska ta mig tid att njuta trots att underbart är kort. Röka tobak, ta ett halvtvag och må väl.

Jag tog ynglingen i handen och så sade jag: "Min vän! Du är min broder fast vi aldrig mötts förut!
Låt oss vandra liksom bröder hem mot Norderön igen! Låt vår längtan bli till verklighet till slut."

Så blås...

Herr Mannerlig

Dm

Bittida en morgon innan solen upprann

C F C

innan fåglarna började sjunga.

Dm

Bergatrollet fria till en fager unger sven,

C F C

hon hade en falskliger tunga.

Dm

Herr Mannerlig, herr mannerlig troloven I mig

C F C

för det jag bjuder så gärna.

Dm

I kunnen väl svara endast ja eller nej

Dm A Dm

om I viljen eller ej.

Eder vill jag giva de fålarna tolv,

som går uti rosende lunden.

Aldrig har det varit någon sadel uppå dem,

ej heller betsel uti munnen.

Herr Mannerlig...

Eder vill jag giva de kvarnarna tolv,

som stå mellan Tillö och Ternö.

Stenarna de äro utav renaste gull

och hjulen silverbeslagna.

Herr Mannerlig...

Eder vill jag giva det förgyllande svärd,

som klingar av femton gullringar.

Strida hur ni strida vill

stridsplatsen skolen I vinna.

Herr Mannerlig...

Eder vill jag giva en skjorta så ny,

den bästa I kunnen slita.

Inte är den sömmad med nål eller tråd

utan virkad av silket det vita.

Herr Mannerlig...

Sådana gåvor jag toge väl emot

om du vore en kristelig kvinna.

Men nu är du det värsta bergatroll

av näckens och djävulens stämna.

Herr Mannerlig...

Bergatrollet ut på dörren sprang,

hon rister och skälver sig svåra.

"Hade jag fått den fager unger sven,

så hade jag mistat min plåga".

Herr Olof

Dm **C** **A**

Herr Olof han sadlar sin gångare grå

F **C** **Dm** **A**

Så rider han sig till havsfruns gård

Dm **C** **A**

Herr Olof han red guldsadeln flöt

F **C** **Dm**

Han sjunker i havsfruns sköt

F **C** **A** **Dm**

Välkommen välkommen herr Olof till mig

F **C** **Dm** **A**

I femton år har jag väntat på dig

F **C** **A** **Dm**

Var är du födder och var är du buren

F **C** **Dm** **A** **Dm**

Var haver du dina hovkläder skuren

På konungens gård är jag födder och buren

Där haver jag mina hovkläder skuren

Där har jag fader och där har jag mor

Där har jag syster och bror

Men var har du åker och var har du äng

Var står uppbäddad din bruaresäng

Var haver du din fästemö

Med henne vill leva och dö

Där har jag åker och där har jag äng

Där står uppbäddad min bruaresäng

Där haver jag min fästemö

Med henne mig lyster att leva och dö

Men hör riddar Olof kom följ med mig in

Och drick ur min kanna det klaraste vin

Var är du födder var är du buren

Var haver du dina hovkläder skuren

Här är jag födder och här är jag buren

Här haver jag mina hovkläder skuren

Här har jag fader och där har jag mor

Här har jag syster och bror

Men var har du åker och var har du äng

Var står uppbäddad din bruaresäng

Var haver du din fästemö

Med henne vill leva och dö

Här har jag åker och här har jag äng

Här står uppbäddad min bruaresäng

Här haver jag min fästemö

Med dig vill jag leva med dig vill jag dö

Herr Olof och älvorna

D

Herr Olof rider om otte,

G

driver dagg, faller rim,

Dm

ljuse dagen honom tyckte.

G

driver dagg, faller rim,

C

G

Herr Olof kommer hem,

C

G D

när skogen görs lövegrön.

Herr Olof rider för berge,

finner en dans med älver.

Dm

Där dansar älv och älvemåg,

C

Dm

älvekungens dotter med utslaget hår.

Älvekungens dotter räckte hand från sig:

C

Dm

Kom hit, herr Olof, tråd dans med mig!

D

A

Intet tråder jag dans med dig,

G

A

min fästemo har det förbudit mig.

D

A

Intet jag vill, ej heller jag må,

G

A

D

i morgon skall mitt bröllop stå.

Dm

Vill du intet tråda dansen med mig,

C

Dm

en olycka skall jag ställa på dig!

Herr Olof snodde sin häst omkring,
sjukdom och sot följde honom hem.

Herr Olof red i sin moders gård,
ute hans moder för honom står.

Var välkommen, kär sonen min,
vi äst du så blek i blommekind?

Min fåle var snabb och jag var sen,
jag stötte mig mot en ekegren.

Min käre syster, bädda min säng!
Min käre broder, hälla hästen i äng!

Min käre moder, borsta mitt hår!
Min käre fader, gör mig en bår!

Min käre son, du säj ej så,
i morgon skall ditt bröllop stå!

Stående nu, när det stånda vill,
aldrig kommer jag till fästemo min.

Hertigen av Nerike

Dm **C Dm**
Hertigen av Nerike och hans tusen män

Dm C Dm
rider igenom tiveden.

Dm C Dm
Och herrans väg är underbar -

Dm C Dm
||: skogen är djup, men solen klar. :||

Hertigen av Nerike och hans kloke präst
rider på var sin brokig häst
men trollgubben Tokk i solens sken
||: står på sina egna ben. :||

Hertigen av Nerike, hit kom du visst
till skogen bland troll med vite krist.
Väl kommer du aldrig härifrån
||: om du inte helgar skålen åt Bures son. :||

Hertigen av Nerike han svara då
intet skall jag göra så,
Krist han leder väl sina män
||: ut ur denna skogen än. :||

Hertigen av Nerike och hans tusen män
rider igenom tiveden.
Och vägen är svår och stigen vill
||: för han som ej drack Oden till. :||

Hertigen av Nerike hans säger då
när solen månne nedom gå
till sin vän och herre, Krist:
||: "visa oss alla hem till sist." :||

Och herren visar dem till sitt hus
där dagen är evig, och skogen ljus.
Men Tokk som städs till Ygg har bett
||: vilar ner i helvetet. :||

Hevnarkvæde

De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

For til nå i saken har følgende hendt

Se nord og se ned.

Att spyd og kniver i slide har rent

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Oh jeg får ett syn i den forrige natt

Se nord og se ned

Der tiden for vårt møte blir satt.

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Ein tiden är lang for jej reiser avsted.

Se nord og se ned

Bör jej ta med mej en gåte-niste ?

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Endelig utløper min ventetid

Se nord og se ned

Nisten er lett men icke De som är i **Error!**

Bookmark not defined..

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.

De är ingen som våger dem å nevne

Jej reiser idager jej reiser i tre

Se nord og se ned

Jej ser motspilleren og legger skytset till
kne**Error! Bookmark not defined..**

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Fram reiser sig digre brander me ett (Hand-klapp)

Se nord og se ned

Og vill hogge för fote og hevne sin ätt

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, Se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Mange har reist fortere til en rikere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Nei kampen skall föres med mun läret kun.

Se mot nord se ned,

Se ditt kort komme opp

Så stopper vi kjäften hans för en stund

Se nord og se ned,
Og De är ingen som våger dem å hevne
Ingen har reist fortere til en ringere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

Ooh i ditt navn har dine men halset fram

Se nord og se ned,

Og aldri tillført oss annet än skam

Se mot nord og se ned,
Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned
Og De är ingen som våger dem å hevne
Ingen har reist fortere til en ringere hede
Äre vill flere betinge saj.
De är ingen som våger dem å nevne

For mitt folk har glemt sine skicker og hevd

Se nord og se ned

Frykt og skyld har dine prester av
krevd **Error! Bookmark not defined..**

Se mot nord og se ned,

Se ditt kort som komme opp, se nord og se ned

Og De är ingen som våger dem å hevne

Ingen har reist fortere til en ringere hede

Äre vill flere betinge saj.

De är ingen som våger dem å nevne

Hvordan kan dine men herske over allt liv

Se nord og se ned

De som icke engang tör se ett lem som är
stivt **Error! Bookmark not defined..**

Se mot nord se ned,

**Se ditt kort som komme opp, se nord og se
ned**

Og De är ingen som våger dem å hevne

Ingen har reist fortere til en ringere hede

Äre vill flere betinge saj.

De är ingen som våger dem å nevne

Å med ett den kvites stemme blev lav

Se nord og se ned

Var hans tunge virkelig skåret av.

Se mot nord og se ned,

Se ditt kort som komme opp, Se nord og se ned

Og De är ingen som våger dem å hevne

Ingen har reist fortere til en ringere hede

Äre vill flere betinge saj.

De är ingen som våger dem å nevne

Och Kaspian han svingade, han stötte och han stack
sen blev han nedhuggen av en liten gubbe bakifrån.

Men oj, nu blev det fel igen du lede trubadur.
Nej, återigen gick våran hertig trygg.
Ni kan kalla det för framförhållning, ödet eller tur.
Han hade glömt att han bar en stor säck potatis på sin rygg.

Och inkräktaren veknade. Nu brast hans östra flank
och riddersmännen storma framåt ifrån väst.
Och Kaspian han njöt av slagets färg och larm och stank
sen blev han krossad av en övergiven häst.

Nej, förresten! Hästen blev förälskad i en älg.
Och förbluffad stod vår gode hertig kvar.
Och bevittnade hur häst och älg försvann i sly och sälg
och levde lyckliga i alla sina dar.

Till slut stod hertig Kaspian blick mot blick och svärd mot svärd
med hövdingen för fiendens armé.
Som svingade sitt krökta svärd för allting han var värld
och gjorde Kaspian till sylta och filé.

Nej tusan vilket dravel. Nu får det vara nog.
Vår hertig vann duellen. Det förstås!
Och resten utav fienden föll som furor där han drog.
Snart stod han segrande i sommarsolens bloss.

För se inga svärd och pilar får ge hjälten några sår
och inte röra han i ryggen ens en gång.
Han får aldrig blöda näsblod eller ens mista ett hår
i trubadurens insmickrande sång.

Så här fullför jag mitt uppdrag. Hjälten segrade till sist
som ni säkert förstått från första ton.
Så blev även detta kvädet fantasilöst, fatt och trist
med samma gamla huvudperson.

För sången måste bli precis som hertigen beställt.
Jag säljer dyrt min fjäskande lyrik.
Men i hemlighet jag lovar, drar en hertig ut i fält
så har han samma sköra kött som er
min obesjungna, bortglömda publik.

Holger Dansk och Burman

Dm Gm Dm Gm

Burman rider till staden upp

Dm C Dm

han låter skölden skina.

Dm Gm Dm Gm

"Gack ut du Islands konung!

Dm C Dm

Du giv mig döttrarna dina!"

Dm C Dm

Holger dansk vann seger av Burman

Konunghen går för staden ut;

han skjuter sin hatt för händer.

"Hvadan är du, storman, kommen,
medan dig ingen känner?"

"Jag är kommen från Sporrestad;

där haver jag mina fränder.

Förr än jag drager av staden ut,

du skall mig lära känna."

"Jag vill mig beråda

med alla mina fränder.

Tredje dag om kvällen

vill jag dig buden sända."

Burman rider av staden ut,

han rider i fullan dus.

Han kastar en sten på staden igen,

Och stora var de som två hus.

Jungfrun går till Fadern sin

Hon sporde sin fader till råde

"vad skall oss till råde vara

Vi äre fridlysta båda"

Om vi än sökte världen omkring,

Kunde vi ej kämpar finna,

Undantaget Holger Danske

Som plägar vår man att vinna

Jungfrun ropar över fångahus,

högt över alla fångar:

"Svara mig, Holger danske,

om du orkar något gånga!"

"Litet orkar jag krypa

och hälften mindre gånga.

Här haver jag legat i femton år

och varit er faders fånge

Här haver jag legat i femton år

allt på de hårda linor.

Tale med mig, min stolt jungfru,

vad eder står till mena!"

"Här är kommet Burmans namn

och namn över alla kämpa.

Han vill min fader av landet driva

och mig ohederligt hämta."

"Inte skall han eder ohederligt få

han är icke eder like.

Hans moder är ett havstroll;

hon ligger för Öster-rike."

Jungfrun gav Holger kläder ny

Och hälst utav det bäste

Hennes fader gav honom brynjan ny

Och där till sadel och häste.

Holger drager sin brynja ny;

Hon sken som solen röda.

Så hugger han Burmans huvud av,

så blodet rann honom till döda.

Holger rider till staden upp

han låter skölden skina.

"Gack ut du Islands konung!

Du giv mig döttrarna dina!"

"Jag haver ej dotter mer än en,

och hon är ogiven manne.

Kan du henne från Burman fria,

Det kommer er båda till gagne."

"Burman och jag vi ha kämpat idag

Men det vara' ej så länge.

Vi hava varit i storm och strid

Liksom två raske hovdrängar."

"Är det en sanning du säger för mig,

Du vill mig intet svika

Så giver jag dig dottren min,

Och halva mitt kungarike.”

Håkon den gode

Dm

Vikingånd og fregdardåd

F Dm

Um det er denna songen

Ut av Stord har detta hendt

F C Dm

Og Håkon han var kongen

F

Kongen satt i Holmagard

C

og hadde ikkje mange menn

Dm C F

Stilt så leika bylgjene

C Dm

Ut ved holma strendin

Ser då kongens sendemann

Ut ved dei ytste bår

Mange skip med stripne segl

Og innafjord dei roar

Skjott så samlast kongens menn

For ufred ikkje dølgjast kan

Kongen spør kven råd kan gjev

Fly eller verta slegne?

Svara det inni kongens hird

Han Torolv "Sterke" Skolmsson

Niding stor det er å fly

for urettvise valdsmenn

Kongen veit at me har vunnet

over overmakti før

svara då den heile hird:

"Me vil gå med kongen!"

Tok då alle brynjer på

Og kongen sverdet Kvernbit

Fylka dei seg skjold i skjold

Under Håkons merke

Då åtakfolket på dei kom

Dei var eit tal som seks mot ein

I hjelm og sverd på soli skein

Som havet sine bylgjer

I brodden av dei åtaksmenn

Fór viking Øyvind Skrøya

Med åtakfolket gjekk han hardt

Til nid mot Håkons merke

Ropa høgt han Øyvind

"Eg Nordmannkongen finna vil!"

Gleivjer han seg, er han redd?

Kven kan seia til ham?"

Kom det over kongens menn

Ein voldsom kraftig styrke

I harme full sprang kongen sjølv

Frammanføre merke

Sa "Hald du fram som du gjer,

um du Nordmann kongen finna vil!"

Svinga Håkon kvernbit i, Toralv sverdet

Fimreid

Striden vart då veldig kvass

Med mannefalli store

Håkon og hans menn dei [var] råast

Striden avgjorde

Øyvind bær sørgfrei for sverdet kvernbit

lagt i vollen ned

Kom det frykt i åtakfolket, flydde ut or

landet

Håll Käft!

Dm Hör upp nu din hund ta och lyssna en stund. Jag är trött på din gnälliga röst. **A**
Dm Det låter gunås, som en skrikande gås skulle byggt sig ett bo i ditt bröst.
A Och på tal om ditt bröst är det knappast nån tröst att bese nå:t så insjunket klent.
Dm Och om det nu går gör nåt åt ditt hår! Trots att det nog är försent.
A Du är sjuktlig och ful och din tunga är gul. Du är korkad och fåfäng och dum.
Dm Smutsiga svin, impotenta kretin, måtte gudarna göra dig stum.
Gm Dm Gm Dm För trots du är sjuk har du något slags bruk av din vanskapta tunga och hals.
Gm Dm Gm A Men jag uppmanar dig; Skäms och tig! Och lyssna på vad dig befalls.

Dm, A, Dm
Håll Käft!

Och snälla lita på mig om man jämför med dig är det mysigt med tarmvred och pest.
Och din vidriga fru hon är fläskig för sju med en bakdel bastant för en häst.
Jag har träffat din far. Det var nåt av en karl. Han berättar att sorgen var tung.
Sedan du blivit till, du får tro't om du vill, skar han av sig sin Niklas och pung.

Jag har träffat din mor i en hage i fjor. Hon talade mindre än du.
Det var nog lika bra för det enda hon sa var ett rungande, råmande Muu!
Du har smuts i din själ din förbannade träl. Dina ungar är onda små troll.
Du är fuktig och grå. Luktas illa som få. Så lyssna på våran paroll.

Håll Käft!

Gå och dränk dig i ån, ditt patetiska fån, så gör du oss alla en tjänst.
Att få finna dig röd, förruttnad och död skulle göra din enda förtjänst.
Dina spöklika ben sätter hästar i sken du din spy av människokött.
Och din läskiga lukt skrämmer barn, fäller frukt och din mandom är vissen och trött.

Sjåare, slas. Idioitiska as!
Hustomte, lögnare, dräng!
Du är flåsande fet. Råtta och get!

A
Smutsfilosof. Svältkatastrof!
Pesthärd! Inget värd!
Aska och sot! Idiot!
Gift i brunnen! Ättika i munnen!
Snus och träck och nageltrång och hela världens undergång!

Håll Käft!

Häll i mjödet

D   **G**
Måndagen är en suparedag

A   **D**
häll i mjödet, häll i mjödet

D   **G**
Tisdagen är en suparedag

A   **D**
häll i mjödet idag du

Refr (mellan varje vers)

D
Hur mår du?
Jag mår bra du
Jag var full igår
inte jag du

D   **G**
Häll i mjödet, häll i mjödet

A   **D**
häll i mjödet idag du

Onsdagen är en suparedag
häll i mjödet, häll i mjödet

Torsdagen är en suparedag
häll i mjödet idag du

(refr)

Fredagen är en suparedag
häll i mjödet, häll i mjödet

Lördagen är en suparedag
häll i mjödet idag du

(refr)

Söndagen är en vilesam dag
häll i mjödet! häll i mjödet!

Ligga och se på flickor/pojkar ett tag
häll i mjödet idag du!!

Hästen sitter i trädet

Dm

Hästen sitter i trädet och gal.

C

Å hu! Å hu!

Dm

Vägen är bred men porten smal.

Gm   A

Den svarte dansar på stranden.

Hönan jamar i mörkaste sjö.

Mjau! Mjau!

Dagen är röd men fisken död.

Den svarte hukar på stranden.

Ormen flaxar i himlens höjd.

Å hu! Å hu!

Jungfrun är blek men musen nöjd.

Den svarte ränner på stranden.

Bocken väser med tänderna två

Ish! Ish!

Blåsten är tung och vågen slår.

Den svarte mökar på stranden.

Hästen sitter i trädet och gal.

Å hu! Å hu!

Vägen är bred men porten smal.

Den svarte dansar på stranden.

Hönan jamar i mörkaste sjö.

Mjau! Mjau!

Dagen är röd men fisken död.

Den svarte hukar på stranden.

Ormen flaxar i himlens höjd.

Å hu! Å hu!

Jungfrun är blek men musen nöjd.

Den svarte ränner på stranden.

Suggan värper och katten sår.

Å hu! Å hu!

Natten är sot och mörkret står.

Den svarte stannar, stannar,

stannar, stannar på stranden.

Hövdingen

Varje rad slutar med ett gemensamt "hejopaheja" i 2 tonlägen. först högt sen lågt osv.

Dm

Han låg naken på marken å blödde
snubblar det gör han berusad av mjödet
han reste sig upp, han darra på bena
törsten kommer å den måste släckas

Bb

F

C

Dm

Mera mjöd annars blir det min död, berusad det måste jag vara

Bb

F

Dm A

Dm

Annars kan jag ej för mina egna handlingar svara

två fot han hade hem till sin stuga
vägen blev lång så de hette duga
skulle hem å spöa sin fruga
men han gick fel in i hövdingens stuga

Mera mjöd annars blir det min död, berusad det måste jag vara
Annars kan jag inte för mina handlingar svara

in han rusa, började veva
hövdingens fruga försvara sig med sleva
vänta lite de var inte eva
ut ur stugan han började treva

In kom hövdingen å han var inte glad
-NEJ han var riktigt förbannad
han tog yxan och slog den i pannan
och det var slutet på sagan

In Taberna

Dm F

Sitta på en krog och dricka

Dm

och vår ande vederkvicka
Så vårt anlete månd skina
det är bot mot död och pina

F Dm F

Här får alla jävlar sjunga
och ta svärord på sin tunga

Dm F

Sången har vi en moral i

Dm

Den som dricker han blir salig.

Synd och nöd vi aldrig frukta
om vi blott vår aska fukta
En vill halsa en vill smutta
en vill rapa en vill prutta
En vill gärna spela kort han
spelar säkert av sig skjortan
En vill kelas en vill grälas
en vill spy han kan bes(t)jålas.

Drick för maken drick för maken
drick för ruset och för smaken
Drick för ditt och drick för datten
drick för da'n och drick för natten.
Drick för snälla och för dumma
drick för eldiga och ljumma
Drick för mästare och dårar
drick för höstar och för vårar.

Drick för feta drick för magra
drick för hiskliga och fagra
Drick för krassliga och klena
drick för armarna och bena
Skål för alla fat och bunkar
drick för fan för fulla munkar
Drick för loppan, drick för lusen
drick för hundra, drick för tusen.

Om var mänskliga skall bli full, då
räcker ej all världens gull, så
krögarn tjäna på vår fylla
upp på honom vill vi skylla
den misär och all den vanda
drinkarn måste genomstånda
I Gehenna må han brinna
och sin svåra synd besinna.

Några spelar, några super

Några fruktar för sitt liv.

Några räds för graven djuper

Andra söker split och tjiv.

SKÅL för er perversa bröder

SKÅL för er vars hjärta blöder

SKÅL för flinka skål för lata

SKÅL för alla desperata!

Inga Litimor

Dm

Inga Litimor på handkvarn i kongsgarden mol

C   **Gm**   **A** **Bb**
och kvad dei små visene av ljøs og liv og sol

Dm C   **Dm A**
- Aldri nokon kunne kveda

Bb   **C**   **Dm**
som ho Litimor, den unge och den vene -

Da kom det bud, at Inga sku trø for kongens stol
og kveda dei små visene av ljøs og liv og sol

Å hør du, Inga Litimor, din song du kveda skal
Som løn vil han deg kleda som jomfru sin hall

Takk stor er kongens gave og ærefull å få
men sorg og saknad ingen kan kle seg ifrå

Å hør du, Inga Litimor, din song må kongen få,
om sjelve kongekrona skal med på kjøpet gå

Gullstasen din du spare, du unge dyre drott
Stolt Inga berre syng i sitt eige kongeslott

Når unge kongen ved meg av kjærleik til sitt viv
syng Litimor solsongen så lenge der er liv
- Aldri nokon kunne kveda
som ho Litimor, den unge och den vene -

Jag är en modig krigare...

Dm **C**
Jag e en modig krigare I den Croziska armén
Bb **Bb** **F** **Dm**
Jag älskar å marschera å har rustningsklädda ben
Dm **C**
Men när jag krigat dagen lång då vill jag va fin
Bb **Bb** **C** **Dm**
Jag syr mig då en klänning eller stjäla en av min fru

Tralala...

Jag e en modig krigare i den Croziska armén
Jag älskar å marschera å har hjälmen helt på sne'
Men när jag krigat dagen lång vill jag lukta ack så gott
Jag letar upp en gödselstack och hoppar på den opp.

Å när jag krigat dagen lång vill jag lukta ack så gott
Jag letar upp en gödselstack och hoppar på den opp.

Jag haver ingen kärare allt uppå denna jord

Dm

Jag haver ingen kärare allt uppå denna jord

C

Än vännen som jag haver i mitt sinne

Dm

Mitt hjärta är bebundet allt med en sorg så stor

C

Å därföre mina tårar rinne

Bb

F

C

Dm

För dig min lilla vän som jag haver i mitt sinn

Gm

Dm

Gm

Dm

Jag önskar av allt hjärta att du skull' bliva min

C

Men kanske är jag allt för ringa

Nog vet jag att du kunde dig en rikare få

Ja här uti världen uppleta

Men mången vill väl söka efter rikedomar stor

Men kunna finna den som sig förtreta

Ja Gud han giver mig min lilla skärda del

Man kan väl inte klaga och inte finna fel

Om du ville människa heta

Jag vet en dejlig rosa

Dm C Dm Dm C Dm
Jag vet en dejlig rosa och vit som liljeblad
Dm C Dm Dm C Dm
När jag på henne tänker så görs mitt hjärta glad
D Gm
Dess stämma ger en hjärtans tröst
C F C
Lik näktergalens blida röst
Dm A Dm
Så fager och så ljuv

Som solen fagert skiner är hon som purpur klar
Gud låt dig aldrig sörja men alltid vara glad
Må de få komma samman
Med hjärtans fröjd och gamman
Som längta till varann

Var dag går solen neder och dagelig uppgår
När kommer dagen blider att jag dig skåda får
I hågen är du jämt mig när
Farväl, farväl min hjärtans kär
Mångtusende godnatt

Jaktvisan

Personent hodie
voces puerulae,
laudantes iucunde
qui nobis est natus,
summo Deo datus,
et de virgineo ventre procreatus.

Dm C Dm
Ut till jakt rider vi,
F C Dm
I all prakt samlas vi,
Dm F C Dm
Hornens kall, hundars skall,
C Am Dm
Morgonstjärnan glimma,
C Am Dm
Rid i gryningstimma.

Helstekt gris blir vår spis,
Älgens kött ätes rött,
En kanin mör och fin,
Skinka, mjöd och blodpalt,
Det ska spisas sjufalt.

C
Jag på svältens rand,
Dm
Slukar isterband,
C
Smörjer krås,
Dm
med en gås,
C Am Dm
Ollonsvin äts hela,
C Am Dm
Det är fel att dela.

Tag med bågen ut,
Sikta, spänn och skjut,
Falken slår,
Segern vår,
Blir när bytet falla,
Hurraropen skalla.

Säg ej nej till pastej,
Ät av bröd, drick mer mjöd,
Tag av svan och fasan,
Blodkorv, hjort och hare,
Tjäder, ripa, stare.

Mera kött, kött, kött!
Mera kött, kött, kött!
Mera kött, mera kött, mera kött på bordet!

Jämtlandssången

Gm
Så tåga vi tillsammans bort
F
mellan Jämtlands gröna ängar bort
Gm
mellan nyland som
D
prunka fulla av bröllopsblomsters prakt.

Gm
Så skåda vi med gamman hän
F
över berg i blåa fjärran hän
Gm **F**
över sjöar, strömmar, skogar
Gm **F** **Gm**
jämt kring bygder på vakt.

Bb **F**
|: Fagert är landet som blev vår lott och arvedel´
Gm **D**
så firom dess fägring nu med sång och stråkars spel.
Bb **F**
Tändom ånyo det hopp som våra fäder närt!
Gm **D**
För slit och mödor av fröjd och sol
Gm **F** **Gm**
ett mått oss beskärt. :|

Klara

Jag har ingen aning, Jag har ingen aning, Jag har ingen aning, Jag har ingen aning, aning var du är...

<p>Dm Jag minns dina ögon, ditt gyllene hår, A7 Du gick vid min sida i mera än ett år, Dm A7 men plötsligt en dag var du borta.</p> <p>Dm Och efter en tid utav klagan och gråt, A7 så ber jag dig käraste klara förlåt, Dm jag vet att jag ofta kom till korta.</p> <p>Dm Men underbara himmelsklara klara, var kan Gm Dm du vara jag önskar förtvivlat du var här. A7 Dm Men jag har ingen aning var du är.</p> <p>Förlåt för min svaghet och feighet i strid. Förlåt för att jag aldrig kom ur sänghalmen i tid Min lathet är väl värd att klandra.</p> <p>Förlåt för min pipa och min usla andedräkt. Och flåt för att jag alltid talade illa om din släkt Och förlåt mina blickar på andra.</p> <p>Men underbara himmelsklara klara. var kan du vara jag önskar förtvivlat du var här. Men jag har ingen aning var du är.</p>	<p>Flåt för när jag kallade din far för gammal get. Flåt för när jag satte mig på skorstenen och sket. Flåt för när jag var så full jag trodde jag var kung.</p> <p>Flåt för när jag hävdade att du hade mustarsch. Flåt för varje padda (?) jag stoppat ditt dekoltage. Flåt för den där gången jag stal din penningpung.</p> <p>Men underbara himmelsklara klara, var kan du vara jag önskar förtvivlat du var här. Men jag har ingen aning var du är.</p> <p>Flåt för att jag alltid var så tråkig, tyst och dyster. Och flåt mig för det där jag gjorde med din lillasyster. Och flåt för när jag slog dig på din haka.</p> <p>Förlåt mig du undersköna, underbara du men jag vet att ifall du bara kunde se mig nu, skulle du ta mig tillbaka.</p> <p>Men underbara himmelsklara klara, var kan du vara jag önskar förtvivlat du var här. Men jag har ingen aning var du är.</p> <p>Men underbara himmelsklara klara, var kan du vara jag önskar förtvivlat du var här. Men jag har ingen aning var du är.</p>
--	---

Kom nu gubbar

Gm   **Dm** **Gm**
Kom nu gubbar ska vi supa
Gm   **C**   **D**
detta min begravning är
Gm   **Dm** **Gm**
för när jag i graven stupar
Gm   **C** **D+3/D**
kan jag inte vara här

Bbm **C**
Å så du å så jag
      Gm **D**
å så ni å så vi
Bbm **C** **Gm** **D**
blott det sker uti fylleri
Gm
och kom och se hur lustigt det klingar
      Bbm **Dm** **Gm**
dessa glasen tömma vi

Kom nu Atle, Egil och Kettil
glada vänner vid ett krus
nu så ska vi här som sitter
taga oss ett redigt rus

Å så du å så jag
å så ni å så vi
blott det sker uti fylleri
och kom och se hur lustigt det klingar
dessa glasen tömma vi

(mellanspel)

På min gravsten ska det ristas
dessa rader på latin:
"Härinunder ligger och vilar
ett försupet fyllesvin"

Å så du å så jag
å så ni å så vi
blott det sker uti fylleri
och kom och se hur lustigt det klingar
dessa glasen tömma vi

Krigsvisa om dansken

Armar. Tarmar lår och ben, sig upp i luften svinga,
Och hela människokroppar med, sig stora flugor flinga.
Och när vi såg att det var så hårt,
När vi såg att det var så svårt,
Då började vi att stanna, och gav upp den röda fanan.

Ruttna lik och ångestskrik, vår stora seger hylla
Vi som slaktat vilar ut, och tar en riktig fylla
Vi som stod, vadande i blod
Stenhårt stod, med moral så god
Såg hur fegisarna började, vi högg ner den röda fanan.

Kristallen den fina

Dm   **C**
Kristallen den fina
      F   **C**
som solen månd' skina
      Dm   **C**   **F**
som stjärnorna blänka i skyn.
      Dm   **C**   **F**   **C**
Jag känner en flicka i dygden den fina
      Dm   **C**   **F**
en flicka i denna här byn.
      Dm   **C**   **Dm**   **A**
Min vän, min vän och älskogsblomma!
      F   **C**   **Dm**   **A**
Ack om vi kunde tillsammans komma
      Dm   **C**   **F**
och jag vore vännen din.
      Dm   **C**   **F**
och du allra kärestan min!
      Dm   **C Dm**
du ädela ros och förgyllande skrin.

Och om jag än fore till värdenes ände
så ropar mitt hjärta till dig.
Och om jag än fore till värdenes ände
så ropar mitt hjärta till dig.
Till dig, min vän och älskogsblomma!
Ack om vi kunde tillsammans komma
och jag vore vännen din.
och du allra kärestan min!
du ädela ros och förgyllande skrin.

Krummavísur

Jag har bara skrivit ut bastonerna till ackorden. Vi får ha lite österländsk känsla på kompet.

Krummi svaf í kletta gjá, -
kaldri vetrar nóttu á,
|:verður margt að meini:|

fyr en dagur fagur rann
freðið nefið dregur hann
|:undan stórum steini:|

E
Allt er frosið úti gor,
F **E** **D**
ekkert fæst við ströndu mor,
E
svengd er metti mína;
F **E**
svengd er metti mína;

ef að húsum heim ég fer,
heimafrakkur bannar mér
|:seppi' úr sorpi' að tína:|

Höjd vers

A
Öll er þakin ísi jörð,
Bb **A** **G**
ekki séð á holta börð
A
fleygir fuglar geta
Bb **A**
fleygir fuglar geta

Vanlig vers

en þó leiti út um mó,
auða hvergi lítur tó;
|:hvað á hrafn að éta? :|

Sálaður á síðu lá
sauður feitur garði hjá,
|:fyrrum frá á velli. :|

?Krúnk, krúnk! nafnar, komið hér!
krúnk, krúnk! því oss búin er
|:krás á köldu svelli?:|

Kruspolska

Kruusaa minä en vaikk' siin' oot nuori ja nätti
ennen sua kelpais' vaikka tiskirätti aya...
Lalala...

Dm   **G**   **Dm**
Inte krusar jag för du är nätt och grann
Dm   **G**   **Dm**
får jag inte dig så tar väl jag en ann'
Dm G F A Dm
Lalala...

Inte kan väl jag rå för att jag är tjock,
får jag inte dig så tar väl jag en stock
Lalala...

Inte kan väl jag rå för att jag är ful
får jag inte dig så gör väl jag nå't kul
Lalala.

Jag har bantat många kilo för din skull
får jag inte dig så blåser jag omkull
Lalala...

Kruusaa minä en vaikk' siin' oot nuori ja nätti
ennen sua kelpais' vaikka tiskirätti aya...
Lalala...

Inte krusar jag för du är nätt och grann
får jag inte dig så tar väl jag en ann' //: x3
Lalala

Kungen och Gycklaren

Gm

D

Tiden har måttat timglaset fullt.

Tid är att leva och tid är att skratta.

Gm

D

Ödet har lottat livet så huldt

Cm

Gm

D

Gm

Att freden är i riket och att leva det är bara gott.

Gott det är att leva, svårt det är att sörja

Cm

D

Så njut din tid, vet lyckan vänder alltid gärna sig om!

Gm

Nu så skrattar kungen, nu så gråter gycklarn

Cm

D

Gm

Snart är det andra tider, snart kommer säkerligen dom,

Dom, som vill sätta sig högt över allt

Och ändra världen dithän som det passar dem,

Alla ska rätta sig in, tusenfalt,

Och lyda deras lagar, hör; de säger de är livets salt.

Salta tårar rinner, nerför kungens kinder

När långsamt uppför trappan till schavotten han styr sina steg,

Nu så gråter kungen, nu så skrattar gycklarn

Nu blir väl alla djärva när den modige har blivit feg?

Kvådet om Ogmans resa till Gnejrons fylke

I kärra trång från Österhus Se hur han lider Utan mjöd och vin till rus Hör hur han kvider	Glasklar dryck det bjuds från öst Se hur han lider Bränner i båd' hals och bröst Hör hur han kvider
Vägen tycktes utan slut Se hur han lider Timlång blev näst var minut Hör hur han kvider	Stannar uppe natten lång Se hur han lider Halsen fylld av klagosång Hör hur han kvider
Anländ stel vid handelsplan Se hur han lider Resa tält blad sly och slan Hör hur han kvider	I gryningsljus till säng till sist Se hur han lider Blodig efter hårdhänt tvist Hör hur han kvider
Becksvart mörker, ganska kallt Se hur han lider Främlingar näst överallt Hör hur han kvider	Vaknar först sent nästa dag Se hur han lider Svettas, skakar, kroppen svag Hör hur han kvider
Nästa dag på marknadsplats Se hur han lider Trött som efter lång seglats Hör hur han kvider	Ångrar bråk i vredesmod Se hur han lider Finner tröst i örtabod Hör hur han kvider
Spela litet, sova sen Se hur han lider Aldrig mer till Gnejron igen Hör hur han kvider	Drycken bränner om igen Se hur han lider Talar ut med fienden Hör hur han kvider
Skymningsljus och långbordsfest Se hur han lider Inte lätt att vara gäst Hör hur han kvider	Packar raskt inför hemfärd Se hur han lider Längtar hem till egen härd Hör hur han kvider
Drycker bjuds med väldig fart Se hur han lider Levern marinerad snart Hör hur han kvider	I kärra trång mot Österhus Se hur han lider Lever på gårdagens rus Hör hur han kvider

Lagmanna-Nidingen

<p>Gm Jo har ni sett en lagman som DRICKER mer än någon kan? Jo Jostein han kan dricka han Han dricker mjöd F och kastar opp Gm och dricker lite till (Na na na na na na na na na na...) Gm F Gm F Gm Ja Jostein han dricker för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en lagman som ELDAR mer än någon kan? Ja Toke han kan elda han Han dricker mjöd och tänder eld och eldar på sin hand (Na na na na na na na na na na...) Ja Toke han eldar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en lagman som BRÄCKER mer än någon kan? Ja Bodvar han kan bräcka han Han dricker mjöd och ror ett tag och bräcker åran sin (Na na na na na na na na na na...) Ja Toke han bräcker för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en lagman som SOLAR mer än någon kan? Ja Grymvold han kan sola han Han dricker mjöd och lapar sol och antar färgen röd (Na na na na na na na na na na...) Ja Grymvold han solar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en annan som SOVER mer än någon kan? Gäddbroke han kan sova han Han dricker mjöd och somnar in och vaknar med en fisk (Na na na na na na na na na na...) Gäddbroke han sover för hela Österhus</p>	<p>Å har ni sett en annan som BADAR mer än någon kan? Ja Ambjörn han kan bada han Han dricker mjöd och gör ett hopp och blöter ner sin kropp (Na na na na na na na na na na...) Ja Ambjörn han badar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en annan som LAGAR mer än någon kan? Ja Magne han kan laga han Han dricker mjöd och lagar mat och håller öl i spat´ (Na na na na na na na na na na...) Ja Magne han lagar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en annan som RAPAR mer än någon kan? Ja Hund han kan rapa han Han dricker mjöd och rapar högt och släpper sen en prutt (Na na na na na na na na na na...) Ja Hund han rapar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en annan som SIKAR mer än någon kan? O'Connor han kan sika han Han dricker mjöd och säger sik och sedan sike-sik (Sik sik sik sik sik sik sik sik sik...) O,Conner han sikar för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett en annan som VINNER mer än någon kan? Ja Klade han kan vinna han Han dricker mjöd och rusar runt och vinner Österrus Den store, den starke, den vackre, den snabbe Ja Klade han vinner för hela Österhus</p> <p>Å har ni sett Jarl hos oss som KOKAR mer än någon kan? Ja Björg hon kan koka hon Hon dricker vin och kokar gröt och lägger korn i blöt (Na na na na na na na na na na...) Ja Björg hon kokar för hela Österhus</p>
---	--

Landsvägsrövarebaronen

Am

Så skriver jag en visa

C G

-som jag ofta gjort förut-

Am

som är till för att bevisa

E Am

huru det kan gå till slut

F C Dm C

för en fattig man som knappast ens har maten på sitt bord

F C Dm E

att förvandlas till en herreman, hur lyckan hans blir gjord!

Mina sista trettio daler

gav ett armborst i min hand,

och två tysta sandaler

som är spårlösa i sand.

I ett hasselsnår vid vägen, där lade jag mig på lur,

kanhända rika köpmän kommer hit, om jag har tur!

Blickarna de skåda

mellan armborst och min kniv,

och snart nog får de råda

mellan pengar eller liv.

Sedan får de köra härifrån med väldig hast

och i sätet jämte kastar dottern långa ögonkast!

Sedan blev jag till en sägen

män, det får jag fler och fler-

överallt här utmed vägen

blir folk rånade numer!

Jag är spindeln uti nätet, landsvägsrövarebaron,

endast spelemän går säkra, och andra fattighjon.

Och om jag skulle gripas

får jag fritt vatten och bröd

eller om rätten så skall skipas

föras bunden till min död.

Då skall jag ärligt hängas intill dess jag slutligt dör

och dansa uppå vindarna, som alla änglar gör!

Landtmannen

Dm   **G**
Vid ett torp i en skog
G   **Dm**   **G**
Med en häst för en plog
F   **Em**   **Dm**
En fattig bonde körde och log
Dm   **G**
Bäst han körde en stund,
G   **Dm**   **G**
Stack han pipan i mun,
G **F**   **Em**   **Dm**
Förnöjd af hjertans grund.

F   **C**
Nöjd på sin tuva, klen och knapp,
C **Dm**   **C**
Han vände sin lilla åkerlapp,
          F   **C**
Han var så ren i sin själ.
F   **C**
Tänkte ärligt och väl
C **F** **Em**   **Dm**
Förutan larm och gräl

Solen glimma i skyn,
Alla snarka i byn,
Men morgondagen gladde hans syn.
Alltid först gick han ut,
Alltid sist hem till slut,
Och svettig i hvar klut.

Bordet för honom dukas snart
Vid källan, der vattnet rinner klart-
Middag snart redes till:
Med en kaka, en sill
Hans vällust nöjas vill.

Då han brutit sitt bröd,
Se'n han lagt det på glöd,
Sin tunga läskat, törstig och röd,
Såg man åter hans lopp,
Hur han luta sin kropp,
Vred plogen ned och opp.

Ceres sitt altar hade ställt
I lunden tätt bredvid hans fält.
När som stjernan uppran,
Så sjöng och offrade han...
Och så hans dag försvann

Laude Novella

Dm   **C**   **Dm**
Laude novella sia cantata
Dm   **C**   **Dm**
a l'alta donna encoronata.
Fresca vergene donzella
Primo fior, rosa novella,
Tutto'l mondo a te s'appela;
Nella bonor fosti nata.
Laude novella...

Tu se' verga, tu se' fiore,
Tu se' luna de splendore;
Volunta avemo e core
De venir a te, ornata
Laude novella...

Tu se' rosa, tu se' gillio,
Tu portasti el dolce fillio;
Pero, donna, si m'enpillio
De laudar te, honorata.
Laude novella...

Pregot', avvocata mia
Ke ne metti en bona via;
Questa nostra compagnia
Siate sempre commendata.
Laude novella...

Leja tjänstepiga

Dm   **A**
Bonden gick på gärdet ut

F   **C**   **Dm A**

Då var rågen mogen.

Dm   **A**

Var ska jag få mig en piga galant,

F   **C**   **Dm A**

Som ska tjäna mig trogen?

F C   **Dm A**

Så rakade brann stann

F   **C**   **Dm A**

Skalliga ralliga rallan lej

C   **A**   **Dm**

Så linka en katt för ett lingonben

C   **A**   **Dm**

Så rulla en kalv för en kalvskinnspäls

A   **Dm**

Smaka bra, smaka bra i kardusen

Du ska få en kaka brö

Varje gång vi bakar

Och ett skålpund smör

På varenda kaka

Du ska få en klänning ny

Den ska kantas med snören

Tyget ska tas i Oskarshamn

Och skräddaren i Skanöre

Du ska få en oxe röd

Den ska heta Gullbroke

Ena horet ska vara rakt

Andra ska vara krokigt

Lille Jon

Jag sjunger om en man,
han heter lille Jon
sjung faoli o lille Jon,
Han dansa kring med pigorna på lo n (logen)
Sjung faoli å litto lej

Å midsommarnatten den var inte lång,
sjung faoli o inte inte lång
femtio vaggor fick han igång
sjung faoli å littolej

Å stämder blev för häradsrätt
sjung faoli o för häradsrätt
för det han ej gjort pigorna rätt
sjung...

Å domaren slog i domarebok
sjung faoli o i domarebok
hur många piltar har den nu gjort
sjung...

Å inte jag kan säga nu,
sjung faoli o säga nu
om det var femtio eller femtiosju
sjung...

Å fram kom till mig ett klockareträ
sjung faoli o ett klockareträ
han vill ja skulle falla på knä
sjung...

Men aller jag förr faller på knä,
faoli o faller på knä
förr får fäll klockarfan falla mä
sjung...

Å fram kom till mig en otäcken präst,
faoli o en otäcken präst
han vill ja skulle läsa en vers
sjung...

Men aller jag förr läser nån vers
faoli o läser nån vers
det är bättre passan för en präst
sjung...

Å nu har jag stått min kyrkoplikt,
faoli o min kyrkoplikt
nu dansar jag med pigorna illa kvickt
sjung faoli o littolej

Liten Karin

Dm   **A Dm F C F**
Liten Karin tjänte på unga kungens gård
F Gm Dm A Dm
Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små

Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små
Och unga kungen talte till liten Karin så

Och hör du liten Karin säg vill du bliva min
Grå hästen och gullsadelen dem vill jag giva dig

Grå hästen och gullsadelen jag passar inte på
Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå

Och hör du liten Karin säg vill du bliva min
Min rödaste gullkrona den vill jag giva dig.

Din rödaste gullkrona jag passar inte på
Giv dem din unga drottning, låt mig med äran gå

Och hör du liten Karin säg vill du bliva min
Mitt halva kungarike det vill jag giva dig.

Ditt halva kungarike jag passar inte på
Giv det din unga drottning, låt mig med äran gå

Och hör du liten Karin, vill du ej bliva min
så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in

Och vill du låta sätta mig i spiketunnan in,
Guds änglar små de ser att jag oskyldig är därtill.

De satte liten Karin i spiketunnan in
och konungens små svenner de rulla henne kring

Då kom där ifrån himmelen två vita duvor ned
De togo liten Karin och strax så blev de tre

Så kom två svarta korpar dit upp från helvetet
De togo unge konungen och strax så blev de tre

—

Alt
Am   **C G C**
Liten Karin tjänte på unga kungens gård
C Dm Am Em Am
Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små

Lussi Lilla

Dm

Lussi Lilla spelade för fyra å fem

Bb A F A Bb C Dm

Å lussi lilla spelade för konungens hovmän, Lussi Lilla

Dm F C Dm

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Det voro två herrar som lade ihop ett råd

Vad ska nu lussi lilla för spelandet få, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Nog ska Lussi lilla för spelandet få

Ty hon ska aldrig jungfru ifrån oss mera gå, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Å Lussi Lilla ropa till brodern sin

Å kära du min broder försvar nu systemn din, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Men brodern kastar värjan i Lussi Lillas famn

Försvar dig själv min syster det bästa som du kan, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Å Lussi Lilla svingar sig lustigt omkring

Å femtio hovmän det slog hon på en gång, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Å konungen han talar till Lussi Lilla så

Varför slog du ihjäl mina hovmän igår, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Det var inga hovmän jag slog ihjäl för dig

Det var en hop med skälmar som överfölo mig, Lussi Lilla

Så träder hon så lätt uppå tiljan

Å konungen Lussi Lilla satt henne på sitt knä

Gav henne guldkröna och kysste henne med, Lussi Lilla

Så träder hon så tung uppå tiljan

Långdans från Sollerön

Dm C Dm A
|: Vävstoln min dunka du, fyll mig med många tankar å
Dm C Dm
tramporna lunka nu, skytteln sig framåt vankar. :|

F C Dm
|:Tuskaft å kypert å
F C Dm
rosengång, krabbasnår
Dm A Dm
väven skall bliva hundra :|

|: Varpen är fina å, jag kan nog fint bobina å
ränningen bommen slår, slagen så lugna fina :|

|:Tuskaft å kypert å
rosengång, krabbasnår
väven skall bliva hundra :|

Låt oss alla sjunga tillsammans

Dm **C** **Dm**
Maria satt en gång allén och såg en ängel för sin syn.

Dm **C** **Dm**
Gabriel, det var hans namn, och han var sändebud från skyn!

Dm **C Dm**
Och hans röst var klar när han sade: ave Maria!

Dm **C Dm**
|: Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! :|

Hans röst var klar när han sade ”hör du allra kärsate
Du skall få ett barn Maria”: ave Maria!

|: Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! :|

Du skall få ett barn, Maria: hör du allra käraste
Du skall få en son Maria: ave Maria

|: Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! :|

Du skall få en son, Maria: hör du allra käraste
Du skall kalla honom Jesus, ave Maria

|: Låt oss alla sjunga tillsammans, ave Maria! :|

Mat och dryck i goda vänners lag

Dm   **C**   **Am**
Mat och dryck i goda vänners lag,
      F   **C**   **A**   **Dm**
dem älskar jag till tills tiden runnit ut.
Dm   **C**   **Am**
Maskeradens dolda välbehag,
F   **C**   **A**   **Dm**
de röjes ej förrn' festenattens slut.

Dm C F
Vem döljes där?
      Dm C F
Båd ovän och kär,
      C   **Am**
betyder inget här.
      Dm C F
Och festen lång,
      Dm C F
hörs skratt och sång,
      C   **A**   **Dm**
vi fröjdas än en gång.

Mikaelivisan

Dm

Rätt nu lider det åt Mikaeli

Am Dm

då har jag tjänat ut mitt år

C Dm

När de andra de gråta å sörja

F Dm

så faller jag alls ingen tår

Festen som vi väntat på har börjat

så var välkommen hit idag

Unga gamla, nu ska vi alla samla

oss och festa och dansa om

Milda i Natten

Dm   **C**   **Bess**   **A7**
Med sol i sin syn och kritvit i hyn och barm fyllig, varm och rund.
Dm   **C**   **Bess**   **A7**   **Dm**
Ren, oförstörd av borgarebörd gick Milda i morgonstund.
                                 F   **C**   **Bess**   **A7**
Tänk vilken skönhet hon bar, en stolthet för sin far. En dröm för envar i enda karl.
                                 Dm   **Bess**   **A7** **Dm**
Men aldrig fick hon gå ut om natten.

För hennes fars ömma vård den var så pass hård att fångvaktarn verka from.
Långt innan månen had´ tänts då hade hon sänts till kammarn bak lås och bom.
Det var idag som igår i snart arton år jag tror ni förstår
hur hjärtat slår.
På den som aldrig får skåda natten.

Men en befriare kom. Nåt oväntat som en gäst som kom utan lov.
Han smög sig tyst som en mus i borgarens hus till kammarn där Milda sov.
Och där brast han ut i skratt för tänk vilken skatt han funnit inatt
han tänkte att:
”Jag måste ta henne ut i natten”.

Och utan blus eller kjol men varm som en sol for Milda upp ur sin säng.
Hon såg fullmånen glimma midnattens timma högt över hus och äng.
Hon drack stjärnornas ljus och nattvinden sus och bäckarnas brus
som i ett rus.
Där hon sprang lycklig igenom natten.

Sen tog hon tjuven i hand som löst hennes band och sa: ”Be så ska du få”.
Och under mångubbens glans i älvornas dans där tog och gav de båda två.
De kände vättarnas flin och vittornas skrin en plåga och pin
så len som lin.
För att de vågat sig ut i natten.

Strax innan dagen skuld´gry och solen bli ny och natten fly för dess sken.
Bad tjuven öm i sitt sin: ”Min Milda bli min. För din är jag alla´ren.”

F   **C**
Och med ett värkande bröst och skälvande röst
                                 F   **C**
gav Milda till svar: ”Du är underbar.
                                 F   **C**
Jag vet du är min. Men jag aldrig din
                                 Bess   **A7**
För nu är jag fri. Och det ska jag förbli.”
                                 Dm   **Bess** **A** **Dm**
Och sen försvann hon långt ut i natten.

Min man

Gm   **C**   **Gm**

|:Känner du den som dansa med mig

Gm   **C**   **Gm**

Gula skinnbyxor hade han på sig

Bb Gm

Men min man han hade gröna:|

|:Känner du den som följde mig hem

Svarta skinnstövlar hade han på sig

Men min man han hade bruna:|

A + A + B + B (Mellanspel)

|:Känner du barnet uti min famn

Maja på Berget är hennes namn

Men min mans hon heter Stina:|

|:Känner du den som gladde mig så

Nu är han gammal nu är han grå

Men min man han lever ännu:|

Alla verser 1 gång i följd

A + A + A + A + A + A

Outro (**D + G + F + G**)

—

Gm F Gm

Gm F Gm G#m

Gm C Gm

Gm C Gm

—

Mina getter

Dm   **C**   **Dm**   **C**
Mina getter de går i skogen, gnager barken av träd

Dm   **C**   **Dm**   **C**
Mina getter de går i skogen, gnager barken av träd

F   **C**   **Dm**   **A**
Mina pigor och mina drängar skaver knä emot knä

F   **C**   **Dm**   **A** **Dm**
Mina pigor och mina drängar skaver knä emot knä

Mina getter de går i skogen, skaver knä emot knä

Mina getter de går i skogen, skaver knä emot knä

Mina pigor och mina drängar gnager barken av träd

Mina pigor och mina drängar gnager barken av träd

Mjödets är vårt enda gull

Am   **E**
Kom nu vänner och drick en stund
C   **E**   **Am**   **E**
Innan mjödets kallnar i kylan
A   **E**
Ta sen mat uti din mun
C   **E**   **Am**   **E**
Ät tills du är glad och stinn

C   **B**
För här på Hov sjunger vi
Gm   **Am**   **B**
Gamman hän, fest må det bli
C   **E**   **Am**
Mjödets är vårt enda gull

Kom nu fränder, spel opp till dans
innan fröjan svalnar i sinnet
Drick mer mjöd, spill bort din sans
Virvla bort med fröjan din

För här på Hov sjunger vi
Gamman hän, fest må det bli
Mjödets är vårt enda gull

Kom nu bröder och sup med mig
Mjödets smörjer lädret i truten
Smakar vinet gott så säg
Österhus är fröjden min

För här på Hov sjunger vi
Gamman hän, fest må det bli
Mjödets är vårt enda gull

Mot alla vindar

<p>Dm C Om jag vore speleman</p> <p>F C så skrev jag tre låtar</p> <p>Dm C det skönsta att höra</p> <p>Dm C Dm att giva till dig</p> <p>Om jag vore köpman jag köpte tre stenar som stjärnor på himlen till smycken åt dig</p> <p>F C Men jag är en enkel man</p> <p>Dm Am och enkel är min gåva</p> <p>Dm C blott tre band av sammet</p> <p>Dm C Dm att pryda ditt hår</p> <p>F Dm Bb Utanom, innanom, allting du får</p> <p>F C är tre band av sammet</p> <p>Dm C Dm till ditt vackra hår</p> <p>Om jag vore adelsman sa höll jag tre vagnar med tre ädla hästar att föra dig till mig</p> <p>Om jag vore kjejsare stod trehundra tjänare i tre slott, i tre land och väntade på dig</p>	<p>Men jag är en enkel man och enkel är min gåva blott tre band av sammet att pryda ditt hår</p> <p>Utanom, innanom, allting du får är tre band av sammet till ditt vackra hår</p> <p>Om jag vore speleman, en köpman, en adelsman så gav jag dig gåvor men blott icke mer</p> <p>att skåda, att höra att äga, att njuta men fattig mans hjärta ger mer än man ser</p> <p>Och jag är en enkel man och enkel är min gåva</p> <p>Blott tre band av sammet att pryda ditt hår</p> <p>Utanom, innanom allting du får är tre band av sammet till ditt vackra hår</p> <p>Utanom, innanom allting du får är tre band av sammet till ditt vackra hår</p>
---	--

Månskärekvädet

Am   **G**   **Am**
Innan tuppen hade golt uti byn
Am   **G**   **Am**
var vi långt, långt gångna på vår färd.
Am   **G**   **Am**
Innan solen stigit upp på skyn
Am   **G**   **Am**
kommo vi till månskäras härd.
Am   **G**   **Am**
- och månskäreätten är stor och vid –

Det är folk utav hjältarnas stam
här bland dessa härlägerstält,
där den gula månen vandrar fram
över sommarens varma gröna fält.
- och månskäreätten är stor och vid –

Am   **F**   **C**
Där är glädje och dans!
C   **G**   **C**
Där finns öl i vart krus
C   **F**   **C**
så man mister all sans

C **G**   **C**
uti månskäras hus!
C   **F**   **C**
Skål var tapper man,
C   **G**   **C**
skål ni fagra mör!
C   **F**   **C**
All glädje är sann,
C   **G**   **C**   **Am**
här finns inget som stör.

Se på varje riddaresven
som står redo att springa upp till strid!
Aldrig såg vi raskare män
än hos månens folk i våran tid.
- och månskäreätten är stor och vid –

Se på jungfrurna, stolta i sin gång
och med blixtrande ögon som förför!
aldrig någon dam i någon sång
var så skön som månskäras mör.
- och månskäreätten är stor och vid -

Mäster Vind

Em **Am** **C**
Jag brukar kallas för Mäster Vind.

B7 **Am**
För att jag aldrig består.

Em **B7**
För att jag smeker din mjuka kind
Em
men är den du aldrig får.

Am **C**
Jag struntar blankt i din rang och börd.

B7 **Am**
Aldrig fångas jag in.

Em **B7**
Jag smeker ömt men blir aldrig rörd
Em
ens av en skönhet som din.

Jag kan gå med dig varthelst du går
få dina ögon att tåras.
Och lekfullt riva ditt vackra hår
båd för att glädjas och såras.

Bland blad och grenar ligger jag gömd.
I gräset hörs hur jag gråter.
Blir hastigt kysst och sedan glömd
och kommer aldrig mer åter.

Jag brukar kallas för Mäster Vind
För att jag aldrig består.
För att jag smeker din mjuka kind
men är den du aldrig får.

Nagellstev

Eig steve so

Dm

Sole går bak åse ned

C

Skuggan blir so lange

Dm

C

Natta kjem snart att

Dm

A

Tekje meg i fange

Dm

Kröttret ut i kven står

C Dm

Eg åt setersdöle går

Dm

A Dm

Mörk det er i kvar ein bygd

Dm

C

I dei djupe dale

Dm

Her på fjell har solen dreg

C

Ned å gå til garde

Dm

Tes seg kvile under tak

C

Morgo er ho tileg vak

Dm

Snart eg gjer ho klar i kveld

Dm C Dm C

Så går eg till kvile

Nu ske mæ æta

Dm

Nu ske mæ æta, bæta på bæta

A **Dm**

sitt int å jussom gjær dekk så svinn
mykje å mäktut, vräk ti dekk rektut

A **Dm** **A Dm**

shläpp bære vere fall dæ vål stinn

F **C**

lett magan æsa, æsa helht fri

Dm **A**

han vål nog tom, ändå va de li

Dm

så ske mæ gjæra, skål på dekk kæra!

A **Dm** **A Dm**

Væ'an som dæ e, å gjær dekk int te!

Vänskapsblot i Nyköping

Dm **Am**
På våran gård finns en ilsken galt
Gm **Dm** **Am** **Dm**
Som stökar och bökar och får med sig allt.
Dm **Am**
Skinnet det drar han som ingen an´
Gm **Dm** **Am** **Dm**
Han kämpa´ med ära och kampen han vann!

F **C**
För viljan är väldig och kroppen stor
Gm **Dm**
Han gräver med trynet där maskarna bor
F **C**
Galten han grymtar och gräset det yr
Dm **Am** **Dm**
Men elstängslet stackaren skyr

Men tro ej go vänner att lyckan är sann
För i rövkroken fann han sin överman:
En sjöfartsman ifrån nordan nejd
Med benet i vädret tog seger i fejd

Förbi Bodvars öra glaten ven
Å for över både stock och sten
Österhus ära försvarade han
Och knoparna alla han kan

Men vad är väl bedrifter av denna sort
Rövkrok och skinnsläpp går helfett bort
Den fjättrade mannen med krage av stål
Var den förste att nyttja vårt nygrävda håll

Halvar den modige blek om sin bak
Umgås med myggor med himlen som tak
Flygfäna slukar båd´ hövding och träl
De äter oss alla ihjäl

Att hylla hjältar rätt vanligt är
Men de sanna segrarna hyllar vi här
Flygfäna slukar båd´ hövding och träl
De äter oss alla ihjäl
De äter oss alla ihjäl
De äter oss alla ihjäl

Näktergalen

Dm   **C**   **F**
Jag vet så väl, var det ståndar ett slott,
F   **C Dm**
som är så vackert utsirat
Dm **C**   **Bb** **A**
med pärlor och med rödan guld,
Bb   **C**
marmorstenar uppmurat

Mitt i det slottet ståndar ett träd
med blad så vackra och sköna
och uti det bor en näktergal fin,
som ljuvligt månd' röra sin tunga

Och hör du liten näktergal,
en visa för mig ska du kväda
Dina fjädrar vill jag med guld beslå,
halsen med pärlor bekläda

Fjädrar av guld jag passar ej på,
pärlor det vill jag ej bära
Min styvmor har förvandlat mej,
skiljt mig från min kära

Mig skapte hon till en näktergal,
bad mig i världen utflyga
Min broder skapte hon till en ulv,
bad honom i skogen utsmyga

Och hör du, liten näktergal,
ett bud jag beder dig höra
I vinter kan du få bo i min bur,
om sommaren åter flyga

Och näktergal stod och tänkte sig om
Jag aktar ej riddarens vilja
Då grep han henne i foten så,
som hon ej hava ville

Så tog han henne hem till sin bur,
tillstängde dörrar och luckor
hon blev till månet underligt djur,
ville den riddaren mörda

Först skapte hon sig till lejon och björn,
sedan till andra små ormar
Sist skapte hon sig till en lindorm stor,
ville den riddaren mörda

Då stack han henne med sin kniv,
så blodet på golvet det strömma'
Då rann där opp en jungfru skön,
hon stod där såsom en blomma

När som jag var på mitt adertonde år

En vän utan kärlek den liknar jag vid
ett träd utan rötter, som ingen frukt ger,
ett träd med otorkade rötter.

Och när som jag var på mitt adertonde år,
det var en vacker gosse som föll uti min håg.
Den tänkte jag förevigt att få äga.

Men denna min tanke rätt snarelig försvann,
det var en annan flicka som lades i hans famn.
Den liknar han vid rosande blomma.

Nog än jag hållit fader och moder så kär,
samt syskon och vänner, som älskat mig här,
så går dock denna kärlek över alla.

Ifjol så gick jag att dansa och leka,
i år får jag sitta vid vaggan och gnetta,
ifjol så var det dans och lekar.

Tack för att du varit min endaste tröst
och tack för alla stunder jag vilat vid ditt bröst.
I himmlen skall vi åter bli förenta.

Ormklyves Skål

Dm C Dm
Ormklyves skål!

C Dm
Värst vad han tål!

A Dm A Dm
Vår herre han vet huru mjödet skall tas.
Leve just han!
Skål han som kan
stå stark när som klingarna dras.

Skäggig och dan.
Ändå, just han
vill vi ha hos oss mot fiendens spjut
när varje man
gör vad han kan
för segern och freden och ett lyckligt slut.

Vår mage är full
För hans godhets skull
så saknas aldrig bröd och sill och kålrot eller fläsk.
Vi är en trogen trupp
Som gärna söker upp
den torraste stocken i ett regnigt dimmigt träsk.

Vi är folk härdat i blod
Vi har givit Loketrälarna långt mera än de tål!
av tapperhet och mod.
Mycket har vi sett
kampanjen -41.

Ormurin Langi

Dm

Vilja de høyra kvedet mitt, og vilja de ordi tru?

C F

Om han Olav Tryggvason skal songen her seg snu.

C Dm C

Dansen glyme i halli, så dansa me då i ring!

F C Am Dm

Glada ridar Noregs menn til Hildar-ting.

Kongen let seg ei snekkje byggja bort på den slette sand.
Ormen den lange, det største skip som bygdest i Noregs land.
Dansen glyme i halli...

Skipet det bygdest i Noregs land utav dei beste emnom,
sytti alner og fire til var kjølen imellom stemnom.
Dansen glyme i halli...

Forgylte så våro dei stamnane bære, bordi dei våro blå.
Forgylte skjoden i toppen blenkte, - så sier soga ifrå.
Dansen glyme i halli...

Kongen uti høgsættet sit, talar til sine drenger:
"No skal me sigla den salte sjø, det heve eg tenkt så lenge!
Dansen glyme i halli..."

Bere no då dei herkledi fram, dei brynjor og blanke sverdi!
Så leggja med sidan frå landet ut, så gjeva me oss på ferdi"
Dansen glyme i halli..."

Modige mælte dei sveinane då: "Herre, me skal deg fylgja,
anten du fer i strid eller fred. Me ottast 'kje svarte bylgja!"
Dansen glyme i halli..."

Frå berget ein gut med bogen i hand steig ned så raust å sjå:
"Jarlen utav Ringerike så skal eg helsa ifrå"
Dansen glyme i halli..."

Kongen då til orde tok, fagnad i augo skein:
"Å no skal du seia meg namnet ditt, du unge, fræge svein!"
Dansen glyme i halli..."

"Einar så skal du nemna meg; vel kan eg bogen spenna,
og Tamb så heiter min glupe boge, han fær vel pili til renna!"
Dansen glyme i halli..."

"Høyr du det, du unge mann, vil du med meg fara,
så skal du vera min pile-svein, Ormen til å forsvara"
Dansen glyme i halli..."

Per Tyrssons döttrar i Vänge

Dm

Per Tyrssons döttrar i Vänge

A

kaller var deras skog
de sovo en sömn för länge

Dm

medan skogen han lövas

Först vaknade den yngsta
så väckte hon upp de andra

Så satte de sig på sängastock.
Så flätade de varandras lock.

Så togo de på sina silkesklär.
Så gingo de sig åt kyrkanom.

Men när som de kommo till Vänge lid
så möta dem tre vallare

Å antingen viljen I bli vallareviv
eller viljen I mista ert unga liv?

Å inte vilja vi bli vallareviv.
Långt hellre vi mista vårt unga liv

De högg deras huven mot björkestock.
Där runno tre klara källor opp.

Kropparna grävde de ner i dy.
Kläderna buro de fram till by.

Men när som de kommo till Vänge gård,
ute för dem fru Karin står

Å viljen I köpa silkessärkar
dem sexton jungfrur stickat å virkat

Lös upp era knyten å låt mej se,
kanhända jag känner dem alla tre

Fru Karin sig för bröstet slår
och upp till Per Tyrsson i porten hon går

Där håller tre vallare på vår gård.
De hava gjort av med döttrarna vår.

Per Tyrsson han tar sitt svärd i hand.
Så högg han ihjäl de äldsta två.

Den tredje låter han leva
för att få honom fråga:

Vad heter eder fader?
Vad heter eder moder?

Vår fader Per Tyrsson i Vänge
Vår moder fru Karin i Skränge

Per Tyrsson han går sig åt smedjan
Han slår sig järn om midjan

Vad skola vi göra för syndamen?
Vi ska bygga en kyrka av kalk å sten.

Den kyrkan skall heta Kärna
den bygga vi upp så gärna

Pusta

<p>Dm Hjälten han går vägen rak C Dm stegen är fasta och tunga magen fram och röven bak C Dm muntert man hör honom sjunga.</p> <p>det låter: uff å puff å stånk å stön stön å stånk å pusta</p> <p>Hjälten når en gillessal maten aptiten hans föder ännu är han alltför smal rikligt med sovel sig göder</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten äter salt å bröd nu får han bråttom att dricka välter ut en tunna mjöd tappert han börjar att slicka</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten är nu mer än mätt lycklig på stången han sitter allt hans motstånd står sig slätt utåt med bena han spritter</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten nu vid kämpalek ställer sig stadigt tillrätta kroppen byggd av sås och stek starke och storstarke lätta</p> <p>det låter.....</p>	<p>Hjälten stinker svett och skit flottig om mun, var så säker bastubad blir nästa rit våldsamt med riset han spåker</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten har nu späkt sig röd än finns det något som hastar (med en fruktad älskogsglöd) raskt in i dansen sig kastar</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten har det inte lätt kvinnfolken vill honom vinna väljer ut en flicka nätt dreglet från mun börjar rinna</p> <p>det låter.....</p> <p>Hjälten flickan lycklig gör han tar sig tid till att gulla på en plats där ingen stör taktfast de börjar att .....</p> <p>det låter.....</p> <p>(ritardando) Hjälten blir nu hastigt trött flickan åt sidan han sparkar märker ej att hon blir stött (åter i tempo) alla vi hör hur han snarkar</p> <p>det låter.....</p>
---	--

Ramund hin unge

Am   **G** **Em**
Ramund var sig en unger sven,
F   **C**   **G**   **Em**
men han var väl inte så liten.
Am   **G**   **Em**
Bättre karl får man söka med ljus
F   **C**   **G**   **Em**
allt uti sju konungarikén.
Am   **Em**
Jag är en liten man," sade Ramund
F   **C**   **G**   **E Am**
"men så säker som nån' ann'," sade Ramund hin Unge

Ramund han vore en bättre man,
Om han hade bättre kläder.
Drottningen åt honom sådana fann
Av blågarnet, bast och av läder
Sådan vill jag icke ha sade ramund
Sådant klär mig icke bra sade ramund hin unge

Blågarn och bast det är värre än ry
Ge det åt tjänarna dina
Drottningen gav honom klädedräkt ny
Av sammet och silket det fina
Sådant vill jag hellre ha sade ramund
Sådant klär mig mycket bra sade ramund hin unge

Ramund gångar i skeppet in
En armada det var utan like
Så sätter de seglet och reser iväg
Långt bort, ut till jättarnas rike
Nu så är vi här sade ramund
Förutan stort besvär sade ramund hin unge

Ramund gick sig iland uppå strand
Och där såg han sju jättar stånda
"Jag tager väl ramund upp i min hand
Och kastar han långt ifrån landet"
Det klarar inte du sade ramund
Ni får komma alla sju sade ramund hin unge

Ramund drog sitt dyra svärd
Det kalla han dymlingen röda
Hand stucko och högg för allt han var värd
Och snart lågo jättarna döda
Där ligger alla sju sade ramund
Och här står jag ännu sade ramund hin unge

Ramund mötte en jätte så lång
Jätten den bad då om nåder
Med fruktan i rösten; en gäll klagosång
Den lockade med vackra gåvor
Sådant vill jag icke ha sade ramund
Dig har jag kommit för att ta sade ramund hin unge

Ramund han lade då undan sin egg
De kämpade med bara händer
Rammund rev uti jättens skägg
Så att köttet lossna från tänder
Illa ser du ut sade ramund
Och nu så är du slut sade ramund in unge

Ramund han hissade segel igen,
Och mot kejsar´ns rike de styrde
Sju var de skrov som slog emot strand
Så sanden och vattnet det yrde.
Nu går jag iland sade Ramund
Kom med mig allesam sade ramund hin unge.

Och han Ramund gångar på borggården in
På tunet på kejsar´n han kalla
Från fönstret såg´ kejsar´n en man på sin gård
Och modet på kejsar´n det falla.
Kom du ner till mig sade ramund.
Jag har nått att säga dig sade ramund hin unge.

Kejsar´n som stelnad i fönstret stod
han frukta´ att bli korpars föda
Ramund drog sitt dyra svärd
Det kalla han dymlingen röda
"Nä nu så blir jag vred," sade Ramund
"Varför kom du inte ner?" sade Ramund den Unge

Ramund han ryckte i dörren med kraft
så att hela muren den rämna
Fönster och dörrar ur väggen for
Åt kejsaren Ramund sig ämna
"Såg du, jag slank in," sade Ramund
"nu ryker pälsen din," sade Ramund hin Unge

"Oh käre Ramund låt mig leva fri
och låt mig oskadad förbliva
då min yngsta dotter och halva mitt land
åt dig jag glad´ligen giva."
"Riket tar jag när jag vill," sade Ramund
"Din dotter och därtill," sade Ramund hin Unge

Och kejsar'n med hovmän och vakter därtill
de blevo av Ramund nedfällda
och alla de skepp som i riket var
de blevo i Ramunds välde.

"Nu har vi tjogofem," sade Ramund.

"Nu segla vi hem," sade Ramund hin Unge

Så segla de över den stora sjö
hem till sin jungfru i borgen
i Ramund hon blev så innerligt kär
att hon med ens miste sorgen.

"Nu ska det bli vi" sade ramund

"kung ska jag också bli" sade Ramund hin Unge

Regin Smed

1

Dm

Viljen Ni nu lyssna till
och höra på min Sång
allt om de rika Kungar vill

C

Jag kväda denna gång.

Omkväde:

Dm

C Dm

Guldet från heden bar Grane,
Sigurds svärd vart drakens bane

C

seger han över draken vann

Dm

Am

C Dm

guldet från heden bar Grane

2

Det var konung Sigmundur
Han fick åt sig en lön
Högboren fru åt jarlens son
Hon ljuvlig var och skön

3

Gladeligt de drack nu till
för Jul de Mjödets läte
fagert byggde de ihop
den rike Kungens säte.

4

Kom då uti Riket in
till häst så mången man
Ofred kom och Vapnen gick
Fram över kungens land

5

Red de så i Striden ut
i Söder upp på Strand
raskt och djärvt de värjde nu
den rike Kungens Land.

6

Red de så i Striden ut
Och Ljöt där sina Liv
Efterlever Hjördis nu
Den Sigmunds väna Viv.

7

Ståndar nu den Kampens dag
och hem kom icke en
Efterlever Hjördis nu
med sorg och dubbelt men.

8

Stred de nu på Kampens dag
de sjönk i Dödens Arm
Efterlever Hjördis nu
i både Sorg och Harm

9

Det var stolta Hjördis frun
Hon axlar kappan blå
Går hon fram på Vallan ut
där Sigmundur han låg

10

Ligg nu helgad Sigmundur
Ditt fall nedtynger mej
Må jag vara i Sorgen din
Kommen att söka dej

11

Hör du tappre Sigmund säg
Så väl du nu förmår
Kan såret ditt nu sammangro
Månn läkas kan ditt Sår

12

Sent må du finna Hjördis skön
att fram till Råd du når
att skapa till de Smörjelser
Som helar mina Sår.

13

Hundings Söner i Randarna
den Skadan vållat dej
Etter var i Svärdena
De buro emot mej

14

Sår de gävo mej pånytt
Med Spjutets sista kast
Sönder gick mitt hårda Svärd
I stycken två det brast

15

Sönder gick mitt hårda Svärd
och sönder gick mitt Spjut
Hundings Söner alla red
mot mej att bli mitt slut.

16

Värnlös gav de mej på nytt
ett andra banesår
illa det bet i hjärterot
Det hugget mot dej går.

17

Barnet du under hjärtat bär
Det har en gosses hamn
Föd det väl på ära upp
må Sigurd bli hans namn.

18

Svärdets tvenne Stycken tag
Och göm dom i din vård
Smeden låt dom bära till
När ung en Son du får.

19

Sonen ge dessa mina Ord
Jag säger nu till dej
Denne samme son han skall
med tiden hämna mej.

20

Bakom älv bor Regin Smed
allt vid den strida å
Låt till honom bära fram
Den Klingas Stycken två.

21

Klingan må han smida väl
bli ren och hård till värn
Så den kan hugga allt itu
och klyva sten och järn.

22

Fafner heter draken hal
på Gnita hed man såg
Regin är en duglig smed
men ej att lita på.

23
Orkar jag icke Hjördis nu
att tala mer med dej
Detta må vara Dödens stund
som kommit över mej.

24
Gråtande vände Hjördis om
bort från Sigmunds bår
Alla hennes kvinnor gick
och fällde mången tår

25
Gråtande for nu Hjördis hem
att uti Salen sitta
Hjalprek kungen han kom först
att Frun i hallen hitta.

26
Frun i nio Månader
hon gick med Barn så modig
Stunden kommer och föder hon
en Pojk så ren och frodig

27
Nu är det som ofta förr
att dolt är dubbelt men
Frun hon går till högän Loft
att föda pojk så ren

28
Och den Pojk i Kläder sveps
då han till Värld kom hän
Sigurd bad hon nämnas så
Den käcke unge sven.

29
Barnet svept i Kläder väl
hon var till konsten ämnad
bars till Vigning Barnet fram
hon bjöd han Sigurd nämnas.

30
Barnet bärs från ösningen
Igen till Moder fin
Mera lät hon vårda han
Än allt sitt Guld i Skrin.

31
Barnet bärs från ösningen
och förs till Moders Famn
Mera lät hon vårda han
Än guldets sitt och Namn.

32
Hjalprek var en Kung så bård
Och han fick sej en lön
Högboren fru åt Jarlens son
Hon ljuvlig var och skön

33
Så bar det med Sigurd till
att frodigt tog han Växt
På Månad enda växte mer
Än andra Barn på sex.

34
Hos sin Mor han växte upp
Han fick en godan växt
På Månad en han spirat mer
Än andra barn på sex.

35
Växte han i Riket upp
Allt till så rask en man
Hjalprek var en Kung så bård
var den som fostrat han.

36
Växte han i Riket upp
Med Hast och icke länge
tills han blir i Hågen tung
Han Slåss med Kungens drängar.

37
Han var svår på Lekens vall
Bland kämparna att möta
Rev upp stora Ekstockar
Han sveper Kämpar döda

38
Ned sig satte Svennerna
I Vrede som de voro
Hellre ge din Fader hämnd
än sår ge oss så stora.

39
Sigurd kastar Skölden ned
ej lyster längre leka
Går så för sin Moder in
Med röda Kinder och bleka

40
Svennen gick till Moder sin
Han talte rätt och slätt
Säg mej vem är Fader min
Jag veta vill min ätt.

41
Hör upp du min Moder god
jag spörja må nu dej
Föll min Fader i Vapenbrak
Ty dolt är det för mej

42
Hör upp du min Moder god
Säg mej sanning blott
Finns den man i världen än
Som Fader min har slått

43
Om han finns i Världen än
som Fader din har slått
Ej sker det i ditt hela Liv
Att Hämnd på han du fått

44
Hundings Söner i Randarna
De Fader din har slått
Ej sker det i ditt hela Liv
Att Hämnd på dom du fått.

45
Svennen svarte Moder sin
Så väl som han nu kunde
Ofta finns hos den unga Valp
Den vassa tand i munnen.

46
Frun hon gick till Kistan fram
Med Guldets överdragen
Här skall du se de Härkläder
Vari din Far blev slagen

47
Hon upp Kistan låser nu
Som gömde Guld i Nät
Svärdets stycken tar hon fram
och kastar Sigurd i Knät

48
Hon tar upp den Stridssärken
i myckna Blodet tvagen
Här ska du se min sälle son
Hurdant din Far blev slagen

49
Hon tar Svärdets bitar fram
Till Sigurd dom hon slänger
Detta mej gav din sälle Far
i mycken Godhet länge

50
Mottag nu utav min Hand
det Svärdets stumpar två
Av Styckena ett andra Svärd
Du må dej låta slå

51
Bakom älv bor Regin Smed
allt vid den strida Å
Låt du bära fram till han
Den Klingas Stycken två.

52
Bringas skall till honom nu
Den Klingas Stycken två
smides väl och hållfast då
Till dess du rida må.

53
Fafner heter draken hal
på Gnita hed man såg
Regin är en duglig smed
men ej att lita på.

54
Det den unge Sigurd var
Men honom frestar inga
Hör min Moder hjälp mej nu
En väldig häst att tvinga

55
Gå du fram till Forsen där
och vräk en sten i Ån
Välj dej då den häst till Bruk
som icke skyggar från

56
Han gick fram till Forsen där
och kastar Sten i Ån
Tog han sej den Häst till Bruk
som icke vikit från

57
Väldig Häst i Riket den
En av de allra bästa
Honom kallar Sigurd på
Och Grane hette Hästen

58
Arla var om Morgonen
Och jag kan rätt det minnas
Sigurd ilar över Älv
Att Regin Smed må finna

59
Sigurd sprang på Granes Rygg
på Morgonen att hinna
Red han iväg utöver Älv
Att Regin Smed må finna

60
Det den unge Sigurd var
För dörren rider han
Regin kastar Smidet ned
och griper Järn i Hand

61
Hör du mej nu Regin Smed
Det är min första Färd
Ärendet som fört mig hit
Du smida skall ett Svärd

62
Tag du nu utav min Hand
Den Klingas Stycken två
Må du mej ett fullgott Svärd
Av dessa Stumpar slå

63
Var välkommen Sigurd hit
Så högt jag håller dej
Dvälj i Riket någon Tid
Bli denna Natt hos mej

64
Jag kan ej dväljas Regin Smed
Att Natten lidas läte
Hjalprek Konung saknar mej
han sitter i Högsätet

65
Smid mej nu min Klinga väl
Och gör den skarp och ren
Så den kan hugga allt itu
Och klyva Järn och Sten

66
Regin tog med tång det Svärd
och la det uti Eld
Enda natt han hamrat har
med Styrka i sin Däld

67
Blott en enda Natt fast lång
Han hamrat har därpå
Rask i håg nu Sigurd ung
han sprang att Svärdet få

68
Arla var om Morgonen
Och jag kan rätt det minnas
Sigurd ilar över Älv
Att Regin Smed må finna

69
Det den unge Sigurd var
För dörren rider han
Regin kastar Smidet ned
och griper Svärd i Hand

70
Smidit har jag Svärdet ditt
Och lagat det dej till
Fattas ej dej Mod i Håg
Mitt Liv jag lägga vill

71 Smidit har jag Klingan din så skarp och jämn och ren Så den kan hugga allt itu Och klyva Järn och Sten	79 Hör du Sigurd unge Sven Jag smida vill ditt Svärd Hjärtat utav Fafner Orm är för mej mycket värt	87 Smidit har jag Klingan din Allt både skarp och ren Så den kan hugga allt itu Och klyva Järn och Sten
72 Sigurd gick till Städet starkt Att pröva det med Hast Klingan vid det första Hugg i tvenne Stycken brast	80 Smider jag din Klinga väl Och gör den åt dej skön Hjärtat utav Fafner Orm Jag väntar mig i Lön	88 Sigurd går till Städet fram Med Kraft han Svärdet svingar Eggen hård och Udden skarp Itu det ej kan springa
73 Döden är du Regin Smed av mej fullkomligt värd Därför du kunde svika mej I denna Vapenfärd	81 Regin går till Smedjan sin Han lägger Svärd i Eld Tretti Nätter hamrar han Med Styrka, Kraft och Mäld	89 Högg han Sigurd dristigt till så hårt han kunde slå Sönder klöv han Städet starkt och Stubben likaså
74 Tar han dessa Svärdstycken och kastar i Regins Knä Skälvde illa Regin Smed allt som ett rö av gräs	82 Tretti Nätter hamrar han Allt på det goda Svärd Hågen står till Sigurd ung och till hans Härnadsfärd	90 Gyllne orm uppväckt han slog det var en annan Skam Svärdet som på Golv nu låg Det gav han namnet Gram
75 La' han dessa Svärdstycken På nytt i Smedens Hand Gungar Handen på Regin Smed allt som ett Sädesland	83 Var en arla Morgonstund Och jag kan rätt det minnas Sigurd ilar över Älv Att Regin Smed må finna	91 Hör du frejdad Sigurd född Av kungaboren Viv. För slika Hövdingar som dej Jag låta vill mitt Liv
76 Hör mej nu du Regin Smed Vad jag vill säga dej Andra gång du smider så Du Döden får av mej	84 Det den unge Sigurd var För dörren rider han Regin kastar Smidet ned och griper Svärd i Hand	92 Hör du frejdad Sigurd Sven Det må du säga mej När du rider till Gnitahed då vill jag följa dej
77 Du må göra Svärdet gott och hårda väl den Klinga Så <u>den</u> kan vara skarp och hård och dock itu ej springa	85 Var välkommen Sigurd hit och varde starkt ditt Hopp Du har goda utsikter att lyckas i ditt Lopp	93 Först jag far till Randarna Att Hundings Söner fälla Sedan far jag till Gnitahed Jag är bland segersälla
78 Smida skall du Klingan min Allt både skarp och ren Så den kan hugga allt itu och klyva Järn och Sten	86 Var välkommen Sigurd hit Jag smidit har ditt Svärd Fattas ej dej Mod i Håg då ryktbar blir din Färd	94 Först jag far till Randarna Att Hundings Söner finna Sedan rida till Gnitahed Det har jag i mitt Sinne

95 Hundings Söner alla vegs till Döden Han slapp åter Föga Tid han i Riket blev Han red till Gnitahed	103 Hör upp Sigurd unge Sven du akta skall därpå Att du Döden icke skall Av Drakens Etter få	111 Våldsamt var nu detta Hugg som Sigurd gav den Stund Skalv då både Löv och Lund Och hela Världens Grund
96 Det var Svikarn Regin Smed Han tänker så för sej När du ilar till Gnitahed Då skall jag följa dej	104 Gräv dej nu de Gropar två och gräv dej sen en tredje Halvpart utav Ettret hett den skall ifrån dej leda	112 Skalv då både Löv och Lund och hela Världens Grund Sigurd högg med vassa Svärd den sönder samma Stund
97 Det den unge Sigurd var Han red till Gnitahed Mötte han en gammal Man en dag uppå sin Led	105 Gräva skall du Griften tre Allt med ditt myckna Mod Däri skall du värna dej mot Drakens Etterblod	113 Sporde då den Fafner Orm I Stycken två den låg Vem var hågdjärv nog en Man som tordes dräpa så
98 Det den unge Sigurd var Han satt på yster Häst Så den Sagan har mig sagt Att det var Nornors Gäst	106 Gräva skall du Griften tre med Dåd så stort och gott Däri skall du skyla dej mot Drakens Etterbrott	114 Sigurd heter jag är Son till Sigmund han är fallen Hjördis Drottning är min mor hon stod där uppå Vallen
99 Hör du Sigurd raske Sven Det skall du säga mej Vem är denne stackars Man som följer här med dej	107 Draken gled från Guldets ned Det ryktas om det vida Sigurd satt på Granes Rygg han bjöd sej till att rida	115 Hör du Sigurd unge Sven om vad jag spørjer dej Vem dej följt den långa Väg som leder hit till mej
100 Regins Skapnad är mer än Smed han Drakens Broder är Därför har han följt med mej På denna Vapenfärd	108 Draken gled från Guldets ned och långt den glida vill Sigurd han fattar om sitt Hjalt och Svärdet bjöd han till	116 Regin det är Broder din Han visat Väg för mej Han är värste Svikaren Han ville döda dej
101 Regin gav åt mej gott Råd att gräva gropar två Därför är han med på Färd att mej med Råd bestå	109 Tretti aln var Gölen djup Vari Draken låg Uppåt stack båd Hals och Bog på Fjället huvet sågs	117 Härtill svarar Draken så och flöt den uti Blodet Dräpa Regin Smed du skall om än han är min Broder
102 Har nu Regin bjudit dej att gräva gropar två Han den värste Svikaren han Döden vill dej så	110 Det var unge Sigurd, snar och med sitt Svärd han slår Klöv han så den Drake hal i Stycken sönder två	118 Döda du nu Regin Smed som du har dödat mej Han är värste Svikaren Han annars dödar dej

119

Drakens Hjärta stekte han
Det var nog så vrångt
Spettet som på Glöden låg
var tretti Alnar långt

120

Sigurd blev om Handen het
Då strök han sej om Munnen
Fågelsång och Djurens Språk
strax han fatta kunde

121

Det var då han Regin Smed
Han talte så för sej
Får jag väl O Sigurd det
som du har lovat mej

122

Svarar härtill Fågel där
som uppe satt i Ek
Du själv allena Sigurd skall
Förtära denna Stek

123

Sigurd en bit Hjärta åt
från Spettet han det drog
Regin till att dricka står
av Drakens Hjärteblod

124

Regin till att dricka står
av Drakens Hjärteblod
Sigurd gav han Banesår
i Drakens Spår han stod

125

Det den unge Sigurd var
Han med sitt Svärd må slå
Klöv han då den Regin Smed
allt uti Stycken två

126

Stora Skatter Sigurd vann
och myckna Guldet då
han slog Fafner draken hal
på Gnita hed den låg

127

Arla var om Morgonen
Än Solen ej upprann
Fler än tolv av Kistor Guld
på Granes Rygg han band

127a ----- Hans extra vers

Ämnar leda Grane bort
Men Hästen vrenskas värre
Sigurd hört vad Grane sagt
"Sitt ock du upp, Herre!"

128

På var Sida Kistor tolv
av Guld runt Hästens rygg
Sigurd satt sig ovanpå
och bördan den var stygg

129

Tolv gånger tvenne Kistor Guld
ung sven uppsatte sej
Hjälten sprang på Hästens länd
Men vred vart Grane ej

130

På var Sida Kistor tolv
av Guld runt Hästens rygg
sprang han över Lindar Å
och bördan den var stygg

131

Grane sprang över Diket brett
så Sadelspännet brast
Är det mej i Sanning sagt
så fick de Nornors gäst

132

Kvådet det nu slutar upp
Ej längre har det Sinne
Annan Sång begynner nu
Envar den lägg på Minne

Ridom

Dm

Ridom ridom ridom över sanden

C

Solen sjunker bortom arnarfjäll

Dm

Mörkret kastar skuggor över sanden

C

Spöken kommer fram när det blir kväll

Gm

Dm

Herren leder gångarn min

C

Dm

Ännu är det långt till gård och grind

Gm

Dm

Herren leder gångarn min

C

Dm

Ännu är det långt till gård och grind

Räven tjuter tjuter bakom kullen

Fåren flyr i fruktan för hans klor

Men vem ropar ropar ut ur mullen

Bergakungen stiger ur sitt bo

Fredlös han i lönndom går

Jagar liksom räven vilsna får

Fredlös han i lönndom går

Jagar liksom räven vilsna får

Älvadrottningen dansar över sanden

Rid ja rid om livet är dig kärt

Men den fagra älvadrottning handen

Ryttans själ till fånge hon begär

Bästa häst jag offra vill

Om jag kommer fram till Kildagil

Bästa häst jag offra vill

Om jag kommer fram till Kildagil

Rullande gubbe

Am   **G**   **Am**
Hör du rullande gubbe, vill du låna mig hus?

G   **Am**
Har du pengar på lomma ska du känna min mus.

Hör du rullande gumma, vill du fylla min buk?
Har du pengar på lomma, får du känna min kuk.

Räddaren

Usel mat på smutsigt fat
så möglig, skämd och rutten, smaklös, gammal
kokan lat och rat i spat
men mjödet smaka' gott

Ack vilket rysligt gille jag bevista' ville
önskar att det vore ogjort
ack vilket rysligt gille jag bevista' ville
men mjödet smaka' gott

Och vart man såg och vart man låg
fanns fula fulla frillor smaklöst gamla
jag kom ihåg allt hemskt jag såg
men mjödet smaka' gott

Och överallt var rysligt kallt
jag rös och frös så blodet börja stelna
is på allt, och elden svalt
men mjödet smaka' gott

Och i var vrå slog folk sig blå
med knutna nävar, påkar, klubbor, eggjärn
och jag såg på, ett fasligt sjå
men mjödet smaka' gott

Pipans tjut från piparns trut
ett sådant skrän kan knappast kallas toner
bara tut helt utan slut
men mjödet smaka' gott

Stämning dov det var på hov
så tråkigt, grått och glädjelöst, trist, dystert
grannen sov men gudskelov
så smaka' mjödet gott
ja mjödet smaka' gott
åt helvete så gott

Räven

Dm C Dm

Röda läppar döljer dina tänder

Dm C Dm

och din tunga är så sträv

Dm C Dm

Eld och rimfrost är i dina ögon

Dm C Dm

är du kvinna eller räv?

Jagar slugt och vilt i natten

Långa ärmar döljer dina klor

Leker lystet med ditt byte

munnen din är röd av blod

Nouse kirki kiimalle

perähyöry höngylle

Nouse ilman nojumata

kihko ilman kirromata

Vild och farligt vacker är du

Kjolen döljer knappt din svans

Lockar längre ut i mossen

med din galna rovdjursdans

Just när dina kläder fallit

och din nakna kropp jag sett

skrattar du och öppnar käften

ger mig djupa kärleksbett

Stiger lust till livligt lystnad

rusar sav i stammen upp

Stiger sejdens hjälp förutan

rusar utan galder rakt

Segla mej ut

Dm

Segla mej ut allt söder om ö

Segla mej ut allt söder om ö

C   Bb   A

Där satt en kärring och svor hon var dö'

Gm

Det må man tro

Segla mej ut allt söder om strann

Där satt en kärring och elda med vann

Segla mej ut till konungens går'

Och konungen själver för mej ute står

Och konungen sitter och binder på not

Och drottningen sitter och sular på skor

Och konungens drängar de bygger på hus

Och drottningens pigor destöper vaxljus

Gick jag mej ut allt över en äng

Där stodo två pigor och våldtog en dräng

Och vargen han grävde och gjorde gagn

Och katten drog råttorna i en vagn

Och haren han sitter och nystar på garn

Och räven han sitter och vaggar små barn

Där stodo två galtar la' fläsk uti kar

Där stodo två galtar la fläsk uti kar

Och nu är det lögn det jag sjungit har

Det må man tro

Silibrand

Dm F Dm F

Silibrand var en så oviser man

Dm C Dm

Allt under den linden så gröna

C F C

Han gifte bort sin dotter i främmande land

Dm C Dm C Dm

I riden så varliga genom lunden med henne

Liten Karin hon frågar sin svärmoder så

Allt under den linden så gröna

Hur länge plägar kvinnan med barnet gå

I riden så varliga genom lunden med henne

I fyrtio veckor allt medan sju år

Allt under den linden så gröna

Så länge plägar kvinnan med barnet gå

I riden så varliga genom lunden med henne

Körsvennen sadlar sin gångare grå

Allt under den linden så gröna

Han sätter stolts Karin däruppå

I riden så varliga genom lunden med henne

Silibrand körde uppåt höga loftet svala

Allt under den linden så gröna

Där fick han se sin dotter i lunden fara

I riden så varliga genom lunden med henne

Väl äst mig, väl äst mig vad jag nu ser

Allt under den linden så gröna

Jag ser min dotter hon kommer till mig

I riden så varliga genom lunden med henne

Häri från för jag då jag var mö

Allt under den linden så gröna

Nu kommer jag igen nu skall jag ock dö

I riden så varliga genom lunden med henne

Min svärmor skall jag giva min silvskodda kniv

Allt under den linden så gröna

Hon har nu förått mitt unga liv

I riden så varliga genom lunden med henne

Liten Karin hon satte sig på förgyllande stol

Allt under den linden så gröna

Silibrand drog av henne strumpor å skor

I riden så varliga genom lunden med henne

Silibrand famnar ut kappan blå

Allt under den linden så gröna

Där födder hon två karska svenbarnen så

I riden så varliga genom lunden med henne

Liten Karin hon lade sig i sängen ned

Allt under den linden så gröna

Gud låte mig inte leva tills jag dagen får se

I riden så varliga genom lunden med henne

Små barnen så för dom till Kristi dop

Allt under den linden så gröna

Liten Karin så för dom till kyrkogård

I riden så varliga genom lunden med henne

Skål

(Varje vers sjunges två gånger och därefter sjunger man refrängen en gång innan nästa vers)

Dm F C
Dricka vill jag natt och dag för vännen som jag mistat och som jag ville ha
Dm C Dm
Dricka vill jag natt och dag för en sådan vän

F C Dm
Skål min vän gutår jag höjer bägaren och dricker ur
F C Dm C Dm
Skål min vän gutår min vän skål gutår

Dricka vill jag dricka natt och dag För alla fagra löften som du givit till mig Dricka vill jag natt och dag för en sådan vän	Dricka vill jag natt och dag för alla sköna stunder som du givit till mig Dricka vill jag natt och dag för en sådan vän
Skål min vän gutår jag höjer bägaren och dricker ur Skål min vän gutår min vän skål gutår	Skål min vän gutår jag höjer bägaren och dricker ur Skål min vän gutår min vän skål gutår
Dricka vill jag natt och dag för alla vackra minnen som du givit till mig Dricka vill jag natt och dag för en sådan vän	Dricka vill jag natt och dag för det brutna hjärta som du givit till mig Dricka vill jag natt och dag för en sådan vän
Skål min vän gutår jag höjer bägaren och dricker ur Skål min vän gutår min vän skål gutår	Skål min vän gutår jag höjer bägaren och dricker ur Skål min vän gutår min vän skål gutår

Då tredje slaget toko til, vart kalla Orreira
og mannefalli store vart men nordmenn måtte flya.
Så gjekk det til at Vilhjálms menn
fra Frankariket makti vann
og norrönalltingretten fall ut der ved Stanford brua.

Stigfinnar-Raste

Dm

Om du dig ämnar till hon du har kär

Dm   **C**   **Dm**

Plötsligt går vilse vet ej vart du är

Dm   **C**   **Dm**

Lita då blott till den egen karaktär

Dm   **C**   **Dm**

För Stigfinnar-Raste visar vägen vart han vill

Dm   **C**   **Dm**

Ja, Stigfinnar-Raste visar vägen vart han vill

Festen är våldsamt med stämning i topp

Då kan det hända att han dyker upp.

Till den mannen bör du ej sätta ditt hopp

För Stigfinnar-Raste visar vägen vart han vill

Ja, Stigfinnar-Raste visar vägen vart han vill

Stormen den viner och råseglet gnyr

Du börjar tveka åt vart hän du styr

Men Raste han aldrig om bryr

För Stigfinnar-raste visar vägen vart han vill

Ja, Stigfinnar-raste visar vägen vart han vill

Striden den rasar och nöden är stor

Du hoppas på räddning ur fiendens klor

Men Raste då redan flytt hem till sin mor

För Stigfinnar-raste visar vägen vart han vill

Ja, Stigfinnar-raste visar vägen vart han vill

Strängspåkes bön

C

Ni vädrens gudar samlen er

C Bb F C

Kom gör vår sommar god

C

Om dagen sol om natten regn

C Bb F C

Vi ber om kraft och mod

C F Eb F C

Må denna sköna sommaren få glädja oss igen

C

||: Väv en vacker sång om sommaren igen :||

Ni rusets gudar samlen er

Kom gör vår strupa god

Om dagen vin om natten mjöd

Vi ber om kraft och mod

Må spelman fullt i kruset få närhelst han önskar så

||: Väv en vacker sång om sommaren igen :||

Ni sångens gudar samlen er

Kom gör vår stämman god

Om dagen sång om natten skrål

Vi ber om kraft och mod

Må kväden aldrig saknas oss stämman ljuda stark

||: Väv en vacker sång om sommaren igen :||

Ni kärleks gudar samlen er

Kom gör vår lusta god

Om dagen dans om natten smek

Vi ber om kraft och mod

Att fagra kvinnor alltid skola finnas oss till hands

||: Väv en vacker sång om sommaren igen :||

Surkål

<p>Dm C Surkål det är själens mål. Am Dm Fram med mera surkål Dm C Passar till båd' säd och ål Am Dm Fram med mera surkål Dm C Vi stöter ut vårt hjärtas vrål Am Dm Fram med mera surkål Dm C Ge oss mera än vi nånsin tål Am Dm Fram med mera surkål</p> <p>F C Jarlen ibland all vår föda Dm Am Hunger i vår buk den glöda F C Hör vi gör oss mycket möda Dm Am Dm Fram med mera surkål</p> <p>Läcker gröda kokt i vin Fram med mera surkål Behåll du ditt rökta svin Fram med mera surkål Fyller gommen lent som lin Fram med mera surkål Enda mat som är nog fin Fram med mera surkål</p>	<p>Jarlen ibland all vår föda Hunger i vår buk den glöda Hör vi gör oss mycket möda Fram med mera surkål</p> <p>Rompompompompompom..... Rapa det är matmors pris Rava pris på sett vis, med en propp el' en fis.</p> <p>Om jag stungits av en nål? Fram med mera surkål När jag ledsnat på stekt svål? Fram med mera surkål Om jag ramlat i ett hål? Fram med mera surkål När någon säger fränder skål? Fram med mera surkål</p>
---	--

Sven i Rosengård

Dm   **F**
Var har du varit så länge,

C
Sven i Rosengård?

Dm
Jag har varit i stallet,

Dm   **A**
kära moder vår.

Dm   **C Dm**
I vänten mig så sent, eller aldrig.

Vad har du gjort i stallet,
Sven i Rosengård?

Jag har skodat blacken,
kära moder vår.

I vänten mig så sent eller aldrig

Vi är din fot så blodig,
Sven i Rosengård?"

Jag blev stampad av blacken,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Vi är ditt svärd så blodigt,
Sven i Rosengård?

Jag har slagit min broder broder ihjäl,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Vad skall du nu göra,
Sven i Rosengård?

Jag skall flykta från landet,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

När kommer du då åter,
Sven i Rosengård?

Jo, när korpen han vitnar,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Och när vitnar korpen,
Sven i Rosengård?

Jo, när svanen han svartnar,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Och när svartnar svanen,
Sven i Rosengård?

Jo, när fjädern hon sjunker,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Och när sjunker fjädern,
Sven i rosengård?

Jo, när stenen hon flyter,
kära moder vår.

I vänten mig så sent, eller aldrig.

Och när flyter stenen,
Sven i Rosengård?

Men stenen hon flyter aldrig,
kära moder vår.

I vänten mig sent, men jag kommer aldrig!

Syndarens skrift

Dm

Jag tänkte skriva ner hur världen bleknar bort för alla:

Dm

Det är dags att vakna upp ur dödsömnens den kalla

C

Kasta bort din börda, låt fåfängligheten falla

Dm

C Dm

Vakna, vakna, vakta väl och var redo för allting

Längtat har jag länge efter stunden nu då döden

Bär mig bortom jordarna mot nya klara öden

Bort från livets lidanden och bort från denna nöden

Vakna och stå upp min själ och var redo för allting

Så när tiden kommit och jag lämnat allt som svunnit

Skall jag njuta herrens frid och nåden som jag vunnit

Genom vår förlossare, när hans blod har runnit

Och jag som var en syndare finner nåden hos herren

Till hovets herrar

Dm

När Adam först blev vorden

C Dm

och Eva satt och spann

vem uppå hela jorden

C Dm

var då en adelsman?

C

Nej ingen föds till adel, förstå det ni som kan

Dm

C Dm

blott den som dygden adlar är äkta adelsman.

Som Aracknes väv i mossa

är landets lag och rätt.

Bromsar, Humlor lossa

men myggor fastna lätt!

Just så är landets lagar, den rike han går fri -

Den som är utan sköldbrev, han är i sitter fast däri.

Håll herrar upp att gala

och skämta jämt och slätt

och slandra och förtala

dem utav enkel ätt!

Vem vet vad slott som döljes bakom en enkel mur?

På skalet ser man aldrig att nöten blivit sur.

Res på er ni alla

och hör på mina bud;

må även kungar falla

som hädar emot gud

som skapade oss lika och efter samma mall.

Den den vill sönderbryta är utdömd till sitt fall.

Tityr, flockens herde

G

Eia, Eia, Eia

G

D

Han bjuder oss på vin,

D

G

Rökta får och grillade svin

G

Tityr leder flocken idag

G

Som åsnornas herre. Ännu ett tag

D

Han är vår biskop – han är vår lag!

Eia...

Tityr med sångarstaven så lång

Hyllar vi alla nu på en gång-

Och åsna och biskop sjunger hans lovsång!

Eia...

Applådera så att händern blir stumma!

Blås bra och hårt i horn som är krumma!

Skalmejor, flöjt och en jättelik trumma!

Eia...

Tityr har vi kommit att hylla.

Sångarstaven kommer förgylla

Festen med mat och med glädje och fylla!

Eia...

Tjänarens Lott

Dm   **A Dm**
Jag vill med pennan teckna
    F   **C**   **A**
allt några enkla ord,
    Dm C   **F C**
hur tjänaren får fara
    Dm   **A**
allt uppå denna jord,
    Dm   **A**
som molnen drivs av vindarna
C   **Dm**
till en annan ort

Och jag har tjänt i staden
och jag har tjänt på land
|:Men när jag kom till Marielund då träffade jag på skam:|

Fem gånger uti veckan
så får vi äta sill
|:och sedan sluka väder
om tiden ges därtill:|

Och en gång uti veckan
så får vi äta kött
|:Det kommer från den oxe
som utav hunger dött:|

Och frun hon går i köket
och svärjer på sitt vis
|:Hon nyper sina pigor
med tänger och med ris:|

Patron han går på gården
och stöter med sin kapp,
|:den dräng får käppen smaka
som ej är kvick och lätt:|

Torrirs elddans

Dm

Det brinner i hatten, det brinner hela natten

Det brinner i hatten, det brinner hela natten

C

Dm

Skynda er att släcka den nu

Det brinner i baken, jag har då aldrig sett på maken

Det brinner i baken, jag har då aldrig sett på maken

Skynda er att släcka den nu

Det brinner på tinget och björn han märker inget

Det brinner på tinget och björn han märker inget

Skynda er att släcka den nu

Torrirr på spången han dansar glatt till sången

Torrirr på spången han dansar glatt till sången

Skynda er att fälla han nu

Torrirr den nuckan försvann igenom luckan

Torrirr den nuckan försvann igenom luckan

Skynda er att stänga den nu

Lyssna mot taket snart så hör vi braket

Lyssna mot taket snart så hör vi braket

Skynda er att söka skydd nu

Trollvisan

Dm

Trollet satt på sten och ropade: HELL!

Bb **Dm**

Vem har spillt mitt mjöd ut?

Bb **Dm** **C** **Dm**

Men inget djur i skogen eller kära grottans djup

Bb **Dm** **C** **Dm**

Visste vem som hade vält ut skogstrollet sup

Trollet satt på sten och ropade: HELL!

Vem har trampat mina svampar ner?

Men inget djur i skogen eller kära himlens barn

Visste vem som hade stampat hela fältet bart

Trollet satt på sten och ropade: HELL!

Mjöd och fläsk till de vise!

Inget djur i skogen eller grottetrollets barn

Som viste att det var det enda trollet hade kvar

Dm

Och råttorna svamlade till trollet: HELL!

Bb **Dm**

De kristna har spillt ditt mjöd!

Bb **Dm**

De kristna har trampat dina svampar!

Bb **Dm**

De kristna har slagit dina bröder!

Bb **Dm** **C** **Dm**

Sen blev trollet ilsket och steg upp från sin sten

Bb **Dm** **C** **Dm**

Han gick till kristna landet och brände fula kyrkan ner

Uppå marmorns höga berg

Dm

Uppå marmorns höga berg,
där de stjärnor blänka,

Gm **Dm**
där tänder flickorna upp ljus
och be oss gossar vänta

Om jag ej den flickan får,
skall mitt hjärta brista
Den flickan faller i min håg
och hon skall bli den sista

Uriel Ulv i fårakläder

Dm   **F**   **C**

Uriel Ulv dina fårakläder syns

Bb   **C**   **F**

En narr försöker lura till sig land och rikedom

Dm   **F**   **C**

Uriel Ulv med getabockens list

Bb   **C**   **F**

Förnekar du vår drottning så förnekar du ditt folk

Uriel Ulv kan aldrig tvätta bort sin lort

Och Feinorn kommer aldrig nånsin glömma vad du gjort

Uriel Ulv å det må va ditt namn, i våra skogar blir du aldrig mera än ett lamm.

Bäää

Uriel Uly: det må va ditt namn, i våra skogar blir du aldrig mera än ett lamm,

i våra skogar blir du aldrig mera än ett lamm,

i våra skogar blir du aldrig mera än ett lamm.

Vargaflicka

Dm

Den flickan mötte varg i skogen

C

F

och vargen sa dig vill jag ha.

Gm

Dm

Och flickan nekade och tveka

A7

men så tog hon mod till sig och så hon sa,

Då må du mig vara trogen

och aldrig vilja ha nån ann´.

Och vargen log och hand han tog

och sa att vargakärleken är sann.

En varman hand mot kallan loven,
jag ska göra dig till min.

Känn hjärtat sticka du vargaflicka,
jag undra vad den tösen har uti sitt sinn.

En varman hand mot kallan loven,
flickan tog i handan sin.

Hör vargar yla

i vinterkyla jag ska göra dig till min.

Å ulven tog sin tös på ryggen
och träden blixtrade förbi.

När vargen drog och käften slog,
genom mörka skogen i vargaraseri.

Å över moss och över hyggen,
for dom som en iskall vind.

Och i kärlighet tösen pälsen slet
och kyste varsamt gråbens kind.

Hem till vargamannens kula
de kom dom på ett ögonblick.

Och tösen lekte och ulven smekte
allt med sin tand och klo så nätt och ömt det
gick.

Och under fullmånen den gula
dansade de med varann.

Och tösen hand satte ulv brann
och deras vargahjärtan smälte samman och de
brann.

En varman hand....

Och våren kom till vargaskogen,
tillsammans gick dom ut på jakt.

De mot sommaren lida,

och vid flickans sida,

fanns han troget kvar som han sagt.

Men för flickan var nu tiden mogen,
än längre hennes hjärta brann.

Och dagen grydde och flickan flydde,
för att söka en annan man.

Men det budet snart till gråben nådde
och gråtande så sprang han ut.

Och över berg genom ben och mærg,

kunde männen höra vargens brustna hjärtas tjut.

Och tösen nya karlen rådde

att rid iväg för fullan hov.

Men trots hästens dans

fick han ingen chans,

nej mannen föll för roven rov.

En varman hand...

Men flickan visste att ulvar elden skydde,
så hon satte eld på hela byn

Sin by i eld hon döpte,

och männen löpte,

alltmedan slog högre upp i skyn

men se den ulven aldrig flydde

tillsammans gick de upp i fyr.

Mot varandras arm i en eld så varm,

fick vargamann och mö sitt sista äventyr.

I lågan av den röda glöden,

än en gång de båda brann.

Utav lågor kysst sen blev allting tyst,

men tystnan vittnar om att vargakärleken är
sann.

Tillsammans fick de möta döden,

tillsammans fick de brinna ut.

Och i hettans plåga och eldens låga

fann de två varann igen tillslut.

En varman hand....

jag skall göra dig till,

jag skall göra dig till,

jag ska göra dig till min.

Viking Winter Games

E B Bb A (4x)

G

E B Bb A G Gb(2x)

Om du gillar kampen så har du kommit rätt. Vinna, försvinna, det spelar ingen roll.

D C E B Bb A G Gb(2x)

Lyckan är en lek, utan lögn och svek

D C

Lagen står på led och alla kan va med, i

E B Bb A (2x) E B Bb A (2x)

Viking winter games, winter games

Granne står mot nabo, land står emot land, bara en kan vinna och bara en bli sist

Spela spelet rent, för domarna ser på

Skidor, snö och mjöd. Dragkamp, kämpaglöd

Viking winter games, winter games

E B Bb A (4x)

E D E

Kölden frestar på, förluster likaså

D E D C B

Men det är så som det skall va, i fejden ger vi alltid järnet

Och vinnaren tar priset

[Solo **A B A**]

E B Bb A (4x)

Jämtar och Trönder och annat löskefolk, äter, dricker, skrålar glatt kring Aslaugs minneshorn

I glada vänners lag, vi hedrar denna dag

Finn din sinkadus, här på Österhus, i

Viking winter games, winter games

[**D, C, D, C.....E,D,E....E,D,E**]

Vintervisa

Dm

När vinterns källd så kommit hit

Dm

Och gröna lunden blivit vit

Dm C Dm

Till vännerna jag tycker:

Dm

”Kom, efter dagens gärningar

Dm

Vi roar oss med tärningar

Dm C Dm

Och värmer oss med drycker.”

Dm

På krogen spelas spelet högt

Dm

Så lita ej på andra.

Dm

Än om du kom i vackra plagg

Dm C Dm

Kan du naken hem få vandra.

Dm

Det kalldrag ej sitt like har

Dm

För en fattig sate, blåsten, som en medvind för den rike var. **C**

Låt oss hälsa allihop

som än har råd med eget stop

och stapplar runt på jorden!

Hej, vänner! Drick mig till, jag ber

Så snart vi blivit några fler

Så rensar vi väl borden?

Spelet löper ödets lopp

Förloraren han pantar

Först sin mantel och sin väst

Och sedan skor och vantar:

Det står klart för alla här

Hur lyckan skiftar mellan män,-

Och vem som Fru Fortuna håller kär!

Visa från Rauksjö

Am G F E
God afton flicka lilla vän,
Am G E Ass
förlåt jag gör omak.
Am G F E
Och än en gång bescärrar dig,
Am G E
ty kärlek är orsak.
Am E F E
Jag tror du icke aktar på,
Am C E
em du en vaken stund skall få,
C G Am E
för att få tala med en här
Am G F/E
som har dig hjärtligt kär.

Är icke du min lilla vän,
jag sig visst älskat har.
Du aldrig ur mitt sinne går,
så länge liv finns kvar.
Var gång jag tänker uppå dig,
så röres blodet uti mig.
Var gång jag dina ögon ser
mitt hjärta mot dig ler.

Nu frågar jag dig än en gång,
mitt lilla hjärtekorn.
Har du en annan i ditt sinn,
som du rätt tycker om.
Som du har lovat hjärtat ditt,
som du har lovat all trohet.
Som du har tänkt skall bli din vän
och honom räckt din hand.

Är det ej så, så sanning säg,
att du mig håller kär.
Och räck mig då din högra hand,
att du mig trogen är.
Du hjärtat mitt har fångslat så,
att jag mig aldrig ångra må,
och hela hjärtat mitt igen,
att evigt bli din vän.

Wol auff wir wellen slauffen

Dm

Wol auff wir wellen slauffen
Hausknecht nu zündt ain liechtel

C Dm

wann es ist an der zeit

C

damit wir nit verkaffen

A

der letzt sey gar verheyt

Dm

das layen münch und pffaffen
zu unsern weiben staffen

C Dm

sich hüß ain böser streit

Hin slauffen well wir waltzen

nu fragt das hausdierelin

ob es gebettet sey

das krawt hat sy versaltzen

darzw ain guten brey

so wollen wir nit kaltzen

sy hats nit mal geschmaltzen

der scheden waren drey.

so wollen wir nit kaltzen

sy hats nit mal geschmaltzen

der scheden waren drey.

Heb auff und lass uns trincken

das wir also nit schaiden

von disem guaten wein

und lämt er uns die schincken

so musst er doch hereyn her

her kopff nu lat ew wincken

ob wir zu bette hincken und

das ist ain klainer pein

Nu sleich wir gen der türen

secht zw das wir nit wencken

mit ungelichem tritt

was gilt des stowbs ein üren

Her wiert nu halt es mit

wir wellen doch nit züren

ob jr ew werdt beküren

nach pollanischem sytt

Her tragt den fürsten leyse

damit er uns nit felle

auff gottes ertereich

sein lob ich ymmer breyse

er macht uns freuden reich

ye ainr den andern weyse

wiert schlipff nit auff dem eyse

wann es gat ungleich

Vänner och fränder

Dm **Gm**
Vänner och fränder de lade om råd
Dm Gm Dm Gm
Hur de skulle gifta bort sin fränka i år
Dm Gm Dm

Uti rosen Lade om råd
A Dm
Hur de skulle gifta bort sin fränka i år
Dig vill vi giva en kungason till man
Som haver mera guld än lille Roland haver land
Uti rosen Kungason till man
Som haver mera guld än lille Roland haver land

Om lördan och söndan budet utgick
Om måndan och tisdan skull skådas vad hon fick
Uti rosen Budet utgick
Om måndan och tisdan skull skådas vad hon fick
Om onsdan och torsdan blandades vin
Om fredan och lördan dracks hedersdagen in
Uti rosen Blandades vin
Om fredan och lördan dracks hedersdagen in

De drucko i dagar de drucko i två
Men inte ville bruden åt sängarne gå
Uti rosen Drucko i två
Men inte ville bruden åt sängarne gå
De drucko i dagar de drucko i tre
Men inte ville bruden åt sängarne se
Uti rosen Drucko i tre
Men inte ville bruden åt sängarne se

Då kom där in en liten sjödräng
Och han var allt klädd uti blå kjortelen
Uti rosen Liten sjödräng
Och han var allt klädd uti blå kjortelen
Han ställde sig vid bordet och talade så
Jag ser endast masterna som där gå
Uti rosen Talade så
Jag ser endast masterna som där gå

Så lyster det Jungfrun åt högan loftet gå
Så springer hon den vägen mot sjöstranden låg
Uti rosen Högan loftet gå
Så springer hon den vägen mot sjöstranden låg
Hon sprang uppå stenar hon sprang uppå tå
Men aktade sig väl för böljorna de blå
Uti rosen Sprang uppå tå
Men aktade sig väl för böljorna de blå
Så bjödo de henne i skeppet in
Och bjöd henne att dricka både mjöd och vin
Uti rosen Skeppet in
Och bjöd henne att dricka både mjöd och vin

Jag ser jag ser på dina vita fingrar små
Att vigselring ej suttit på den förrän igår
Uti rosen Vita fingrar små
Att vigselring ej suttit på den förrän igår
Jag ser jag ser på dina guldgula hår
Att brudekrans ej suttit på den förrän igår
Uti rosen Guldgula hår
Att brudekrans ej suttit på den förrän igår
Jag ser jag ser på dina snövita bröst
Att de ej har varit någon småbarnatröst
Uti rosen Snövita bröst
Att de ej har varit någon småbarnatröst

Och Jungfrun hon lägger sig vid lille Rolands sida
Hon känner sig varken sorgsen eller kvida
Uti rosen Lille Rolands sida

Völsekvädet

Dm

Fröt i jorden växa gro

C   **Dm**

Völse ståtlig, völse står

Dm

Kraft av jord, beskydd av Tor

C   **Dm**

Lina, lina, laukar

Mörk är natten, dörren stängd

Völse ståtlig, völse står

Helig tid för kung och dräng

Lina, lina, laukar

Husmor gläds av lindad lem

Völse ståtlig, völse står

Heligt är i hus och hem

Lina, lina, laukar

Husfar hellar lindad lem

Völse ståtlig, völse står

Heligt är i hus och hem

Lina, lina, laukar

Gläds du piga, gläds du dräng

Völse ståtlig, völse står

Tag av kraften till er säng

Lina, lina, laukar

I varje gård står Mornir vakt

Völse ståtlig, völse står

Gläds, gott folk, åt vaners makt

Lina, lina, laukar

Völsetåt

Bordun

Här kan ni se,
En lem som skurits ifrån tjurens far.
För dig piga,
Må Völse växa upp mellan dina låar.

Ökad är du Völse
Och tagen fram
Lindad med lin
Och stöttad med lök
Må Mårnir ta mot detta offer
Må Mårnr ta mot detta offer

Åh vakna igen

F
Åh vakna igen
C Dm
Ty jag falnar utan dig
F
Å res dig igen
C Dm
Ty din närhet fattas mig

Dm
Träden gråter, himlen är svart
Dm C Dm
Kom solen åter, för det falla här i natt
Dm
Jag höll dig nära alltjämt försvann du,
Dm C Dm
Som många andra såg jag dig slitas itu.

Åh vakna igen
Ty jag falnar utan dig
Å res dig igen
Ty din närhet fattas mig
Så vi rör oss igen
Vi har många strider kvar
Så vi reser igen
Vi ska bygga det som var

Murar rämnar för hjältars blod
Min plats i ledet där min föregångare stod
Efter natten kom gryningsljus
Vi red ut stormen men är ej vid vägens slut.

Åh vakna igen
Ty jag falnar utan dig
Å res dig igen
Ty din närhet fattas mig
Så vi rör oss igen
Vi har många strider kvar
Så vi reser igen
Vi ska bygga det som var

Österhus, Österhus

D

Österhus, Österhus

Gm D

ger mig mitt bästa rus

Österhus, Österhus

1) fyll upp ditt krus

(Na nana nana na nana nana nanana...)

2) drick ur ditt krus

3) ge mig en snus

4) jag vill ha mus

5) bygg klart vårt hus

6) ge mig ett rus

(några varianter efter 100ggr-sången 2005)

7) bygg oss ett båthus

8) ta av er blus

9) lev i sus och dus

10) vill ej ha lus

11) jag vill ha bus

12) tänd på ett ljus

13) ge mig TREO brus

14) ge mig en paus

15) drick för Jesus?

16) bygg oss ett kokhus

17) sjung ut i korus

18) träsmak i anus

19) vill ej ha virus

20) ska vi ha circus

21) synen blir diffus

22) töm nu ert mjödkrus

23) vill ej ha tyfus

24) har vi konsensus?

25) använd rätt tempus!

26) är vi utomhus?

27) slut på denna passus

Österhus (schiarazula marazula)

Dm Dm Bb C A

Österhus. Österhus

Dm Dm Bb C A C

Österhus. Österhus

2 * *schiarazula marazula* **Dm C** växelvis

Dm

Det finns en plats i midgård där jag kan vara jag

F C Dm

Ja en plats i Jamtlands stora sjö

Dm

Därute kan man njuta all livets välbehag

F C A

På gården på Njords Ö

Bb C Bb C A

Och nu ska jag förbli, på denna plats, som ni, därför hyllar vi---

Dm Dm Bb C A

Österhus. Österhus

Dm Dm Bb C A C

Österhus. Österhus

2 * *schiarazula marazula* **Dm C** växelvis

Dm

Det finns en tid på året då jag kan vara jag

F C Dm

Ja en tid när sommarn är som bäst

Dm

Vänner reser till för att stanna till ett slag

F C A

När Österhus har fest

Bb C Bb C A

Och nu är just den tid, och vännerna är ni, därför hyllar vi---

|: Dm Dm Bb C A

Österhus. Österhus

Dm Dm Bb C A C

Österhus. Österhus

2 * *schiarazula marazula* **Dm C** växelvis : | (reprisera in absurdum)